Milliyet
ÇOCUK
10 Şubat 1986 • Sayı: 6 • 120 Lira
KDV Dahil

TÜRK TİCARET BANKASI
İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANAN
TEMEL BİLGİLER ANSİKLOPEDİSİ
Eki İle

RED KİT NİŞANLANIYOR

Pazartesi	Salı	Çarşamba	Perşembe	Cuma	Cumartesi	Pazar	Pazartesi	Salı	Çarşamba	Perşembe	Cuma	Cumartesi	Pazar
					1	2	3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28									

ŞUBAT

1986

Milliyet
ÇOCUK
10 Şubat 1986 • Sayı: 6 • Yıl: 15

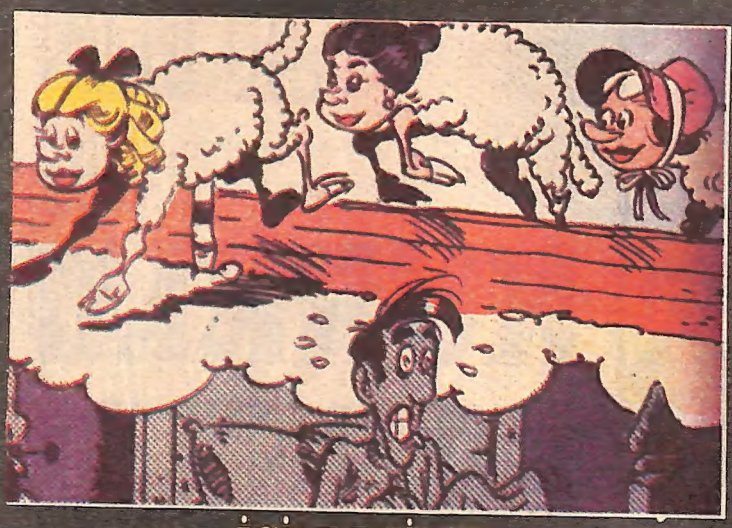

İÇİNDEKİLER

- Bizden Size 3
- GARİP AMA GERÇEK 4
- KORKUSUZ SÜRÜCÜ..... 6
  "Geri Dön"
- ÖYKÜ 10
  Celal Özcan
  "Sarı Peruk, Ak Kürk"
- ORMANLAR KRALI ROBİN 12
- BİLMECE • BULMACA..... 13
- RED KİT..... 15
  "Missisipi Kumarbazı"
- GERÇEK BİR SERÜVEN..... 19
  "İyiler Unutulmaz"
- AYIN DOSYASI 21
  "Osmanlı İmparatorluğu"
  Hikmet Altınkaynak
- ARMAĞAN YAĞMURU..... 25
- BİLMECE • BULMACA..... 26
- BEŞLER ÇETESİ..... 27
  "Demir Baron'un Şatosu"
- Mizah Sayfası..... 31
  "Kelaynak"
- DÜNYA KUPASI 33
- SİNEMA • TV • MAGAZİN 35
- CİMCİME..... 36
- Bilime Açılan Pencere: OMNİ 38
- OKURDAN OKURA..... 40

EVET sevgili okurlarımız; yanlış duymadınız. Vahşi Batı'nın neşeli kovboyu, dünyanın tartışmasız bir numaralı çizgi-roman kahramanı Red Kit, nişanlanıyor...

Yazar Goscinny ile ressam Morris'in ortaklaşa yarattıkları çizgi-roman kahramanı Red Kit, sonunda yalnız yaşamaktan sıkılarak nişanlanmaya karar verdi. Her zaman olduğu gibi, Red Kit'in bu yeni serüvenini kısa bir süre sonra, Türkiye'de ilk defa derginiz Milliyet Çocuk'ta izleyeceksiniz.

YILBAŞI sayımızla başladığımız "Armağan Yağmuru" kampanyamız sürüyor sevgili okurlarımız. Dilerseniz, "Armağan Yağmuru" kampanyalarımıza nasıl katılacağınızı bir kez daha açıklayalım:

Kampanyalarımızla sizlere dağıttığımız armağanlardan hangisinin kurasına katılmak istiyorsanız, (birden çok armağanın kurasına katılabilirsiniz) o armağan için gerekli kuponları sıra numarasıyla biriktirin. Gerekli sayıda kuponları biriktirdikten sonra, kuponlarınızı bir zarfa koyarak zarfın üzerine, "Milliyet Çocuk Dergisi Armağan Yağmuru, Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10, Cağaloğlu-İstanbul" adresine, katılmak istediğiniz armağanın adını da yazarak postalayın. Bir örnek vermek gerekirse, diyelim "televizyon" çekilişine katılmak istiyorsunuz. Televizyon için gerekli 12 kuponu sıra numarasıyla biriktirdikten sonra, bir zarfa yerleştirin. Üzerine de Milliyet Çocuk Dergisi Armağan Yağmuru, Televizyon Çekilişi yazdıktan sonra adresimizi de ekleyerek postalayın. Tabii zarfın arka yüzüne kendi adresinizi de yazmayı unutmayın.

Noter gözetiminde yapılacak çekilişlerde, her ay Milliyet Çocuk Dergisi'nin pek çok okuru değerli armağanlar kazanacak...

Esenlik dileklerimizle...

İmtiyaz Sahibi
AYDIN DOĞAN
Genel Müdür
MUHİTTİN KÂZIMOĞLU
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
MEHMET İLKORUR

Redaksiyon:
Hikmet Altınkaynak, Nükhet İzet
Teknik Sekreterler:
İ.M. Karakaş, Aysel Uğur, Naci Özdağlı
Pikaj:
Vildan Baysal, Kâmil Coşkun

Teknik Müdür: **Yetkin Aldinç**
Teknik Danışman: **Mehmet Yalazı**

Milliyet Yayın A.Ş. Ayazağa Tesisleri'nde basılmıştır.

Adres: Milliyet ÇOCUK Dergisi Milliyet Yayınları, Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10 (34333) Cağaloğlu - İSTANBUL
Telefonlar: 526 83 86 - 520 83 94 - 528 42 67 - 528 55 76

Abone Koşulları Yıllık: 6240 TL. Altı Aylık: 3120 TL
Abone ve Satış İçin Başvuru: Milliyet Çocuk Dergisi Satış Servisi, Cağaloğlu - İSTANBUL Türkiye'de Satış Fiyatı 120 TL. Kıbrıs'ta Satış Fiyatı 150 TL

Satış Müdürü **Niyazi YEŞİL** • İdare Müdürü **Ali Nazım ONARAN** • Reklam Sorumlusu **Melek EMRE**

Temizlik işçileri soğuk hava deposunu temizlerken tüylerden yapılmış topları görünce irkilmişlerdi...

Resimler: Semih Poroy

KÜRKLÜ FARELER

HAYVANLAR dünyasının da garip gerçekleri olduğunu biliyoruz. Bu gerçeklerden biri, **Daily Telegraph** gazetesinin 15 Temmuz 1982 günlü sayısında yayınlandı. Bu ilginç öykü, İngiltere'nin Norwich kentinde yaşanmış.

Bir grup fare, nasılsa bir yolunu bulup dondurulmuş etlerin saklandığı bir soğukhava deposuna girmişler. Deponun içindeki iklim koşulları, kutup koşullarına eşdeğerdeymiş. Yani, ısı, sıfırın altında 28 santigrat dereceymiş. Orada aylarca yaşamışlar.

Bir gün, temizlik işçileri, ısıyı insanın dayanabileceği düzeye yükselttikten sonra depoyu temizlemeye başlamışlar. Bir ara, gözlerine, yumuşacık tüylerden yapılmış birkaç top ilişmiş. Topların yanına yaklaşınca, bunların hızla bir köşeye kaçtıklarını hayretle görmüşler. İkisini yakalamayı başardıklarında da, bu kürkten yapılmış topların, aslında birer fare olduğunu anlamışlar.

Daily Telegraph'ın görüşlerine başvurduğu bir bilim adamı, bu olayı şöyle açıklıyor:

"Fareler, çok soğuk bir ortama girdiklerinde, o ortama uyum sağlayabilmek üzere, derilerinin üzerinde kalın bir tüy tabakası oluştururlar. Bu tüyler kısa sürede uzar ve birkaç ay içerisinde, fare bir tüy yumağı haline gelir. Ondan sonra soğuktan hiç etkilenmeden yaşamını sürdürür."

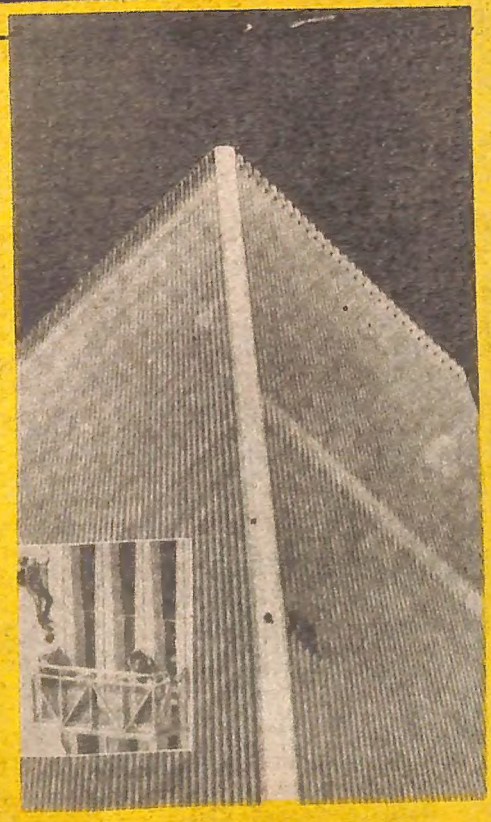

BAŞARDI AMA...

● *Garip bir yer geçtiğinden, genç dağcıyı kötü bir sürpriz bekliyordu...*

Genç bir dağcı olan George Willig, 1977 yılında Dünya Ticaret Merkezi Binası'nda yasal olmayan bir gösteri düzenledi. 110 katlı bu binaya dağcılık gereçlerini kullanarak tırmandı. Ama tepeye vardığında onu kötü bir sürpriz bekliyordu:

George Willig 110 katlı binaya tırmanmayı başarmıştı ama, tepede onu polisler bekliyordu. Gereksiz yere tehlike yaratmak ve başkasının mülküne tecavüzden dolayı tutuklanacaktı genç dağcı...

13 Kasım'ın Uğursuzluğu

13 KASIM 1981 günü, Londra Belediyesi Otobüs İşletmesi çalışanlarından biletçi **Robert Renphrey**, yatağından çıkmadı. Akşama dek öylece yattı. Öyle ki, çok sıkıştığı halde tuvalete bile gitmedi. Gece yarısı, saat 12'yi vuruncaya değin tüm zamanı yatağında geçirdi.

Çalışma arkadaşlarından biri, işe gelmediğini görünce merak etti ve ertesi sabah Renphrey'in evine uğradı. Neden işe gelmediğini duyunca, arkadaşından şu öyküyü dinledi:

"Son 12 yıl içinde her 13 Kasım günü başıma bir felaket geldi. Tam beş kez, bindiğim otobüs kaza yaptı. Dört keresinde işe giderken otomobilimi çarptım. Bir 13 Kasım günü de Thames Nehri'ne uçtum. Bir önceki yılın 13 Kasım'ında sabah evden çıkarken bir motosikletin altında kaldım. Geçen 13 Kasım'da ise dalgınlıkla dev bir mağazanın vitrin camından içeri girdim. Yüzümdeki izler de o günün anısıdır. Eh, tüm bu olanlardan sonra 13 Kasım'da bir felaket gelmesinden o yataktan çıkmamaya karar vermemi normal karşılarsın herhalde. Dün, başıma yeni denli korktum ki, belki ayağım kayar da düşerim diye tuvalete bile gitmedim."

GECEYİ NEZARETTE GEÇİREN ROBOT

Trafiği birbirine katan robot, polisler tarafından tutuklanıp gözaltına alındı...

1981 YILININ Ağustos ayında, Guardian gazetesinin birinci sayfasında iri puntolarla verilen bir haber, okuyucuların hayli ilgisini çekti. Haberin başlığı şöyleydi: "Tutuklanan robot, geceyi nezarette geçirdi"

Bu garip ama gerçek olay, ABD'nin Los Angeles kentinin Beverly Hills yöresinde yaşandı. Trafiğin alabildiğine yoğun olduğu geniş bulvarlardan birinde, bir robot, başında ve göğsünde yanan rengârenk ışıklarla dolaşıyor, trafiği birbirine katıyordu. Arabalar ona çarpmamak için birbirlerine girmişti. Semt sakinleri hemen karakola telefon ettiler. Az sonra gelen polis memuru, önce "anarşist robot"a sakin olması uyarısında bulundu. Sözünü geçiremediğini görünce hemen silahını çekti ve teslim olmadığı taktirde ateş edeceğini söyledi. Bunu gören robot, olayı izleyenlerin şaşkın bakışları arasında ellerini havaya kaldırdı ve teslim oldu. Az sonra gelen ekip arabasına bindirilen robot, karakola götürüldü ve geceyi nezarette geçirdi.

Ertesi gün karakoldan şu resmi açıklama yapıldı:

"Trafiği altüst ederek son derece tehlikeli bir biçimde davranan robotun uzaktan kumandayla yönetildiği anlaşıldı. Sahibinin ortaya çıkmaması üzerine tutuklanarak merkezimize getirildi. Daha sonra adının açıklanmasını istemeyen birinin yatırdığı kefaletle de serbest bırakıldı."

Kayıtlara "anarşist robot" olarakg eçen bu yirminci yüzyıl harikasının yargılanıp yargılanmadığı, eğer yargılanmışsa nasıl bir cezaya çarptırıldığı ise bilinmiyor.

KORKUSUZ SÜRÜCÜ

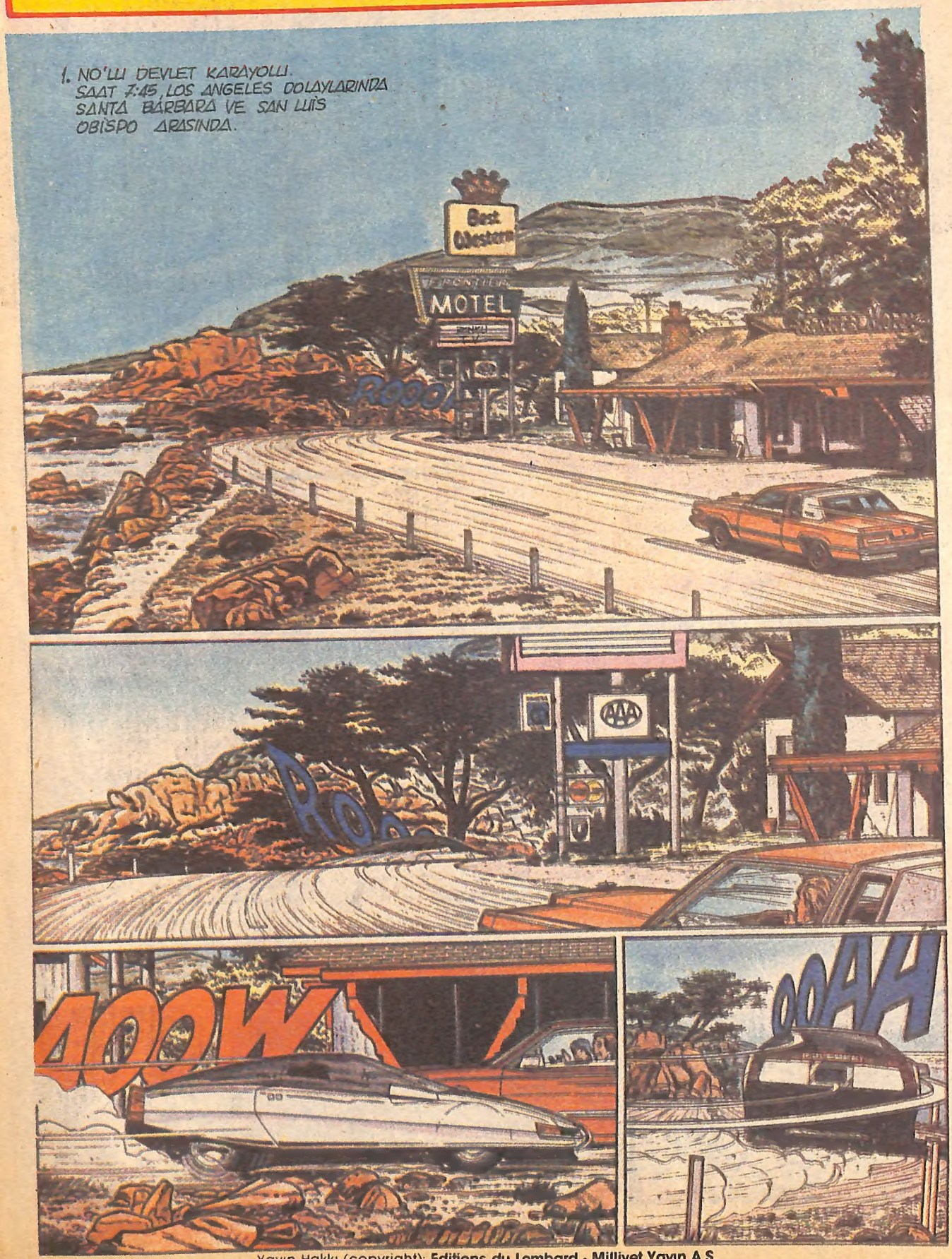

Yayın Hakkı (copyright): **Editions du Lombard - Milliyet Yayın A.Ş.**

SAAT: 900 SANTA BARBARA CAMINO CADDESİ 2222 BİNANIN ÖNÜ CALİFORNİA U.S.A.
FULGURA OF NORTH AMERICA
FULGURA
MERHABA SUZY GEÇ KALDIM. HERKES TOPLANTI İÇİN HAZIR MI?
EVET BAY CHEVALİER!
HERKESE SELAM!
SELÄM ALAİN.
SELAM PATRON!
EVET BEYLER SU ANDA İŞLER ÇOK İYİ GİDİYOR. İŞTE BÖYLE ANLARDA DAHA DİKKATLİ OLMALI. SATIŞLAR İYİ DEĞİL Mİ TOM?..
EVET ALAİN. ARABALARI YETİŞTİREMİYORUZ BİLE.
DOĞRU! BU BİZİM ZAYIF NOKTAMIZ. DAHA ÇOK ADAM ÇALIŞTIRMALIYIZ. REKLAM DA YAPMAMIZ GEREK. AMA BİZ CHEVROLET KADAR ZENGİN BİR FİRMA DEĞİLİZ.
HENÜZ DEĞİL, HA! HA!
ÖYLEYSE İŞE HEYECAN KATALIM. YARIŞLARA KATILACAĞIZ. FULGURA MARKASINI HERKES TANIYACAK. ARABAYI BEN KULLANACAĞIM. KAZANIRSAM HEP BİRLİKTE KAZANIRIZ, EĞER KAYBEDERSEM...
FULGURA
NEYSE... BANA YARDIMCI OLARAK FULGURA'YI İYİ BİLEN VE YARIŞ TEKNİĞİNDEN ÇOK İYİ ANLAYAN BİRİ GEREK.
BU ADAMI TANIYORUM. SİZ DE TANIYACAKSINIZ; ADI JOHN J. JOHNSON. SİZ DE ONA HERKES GİBİ STEAK DİYEBİLİRSİNİZ.
HEY, O SENİN BÜTÜN RALLİLERDE RAKİBİN DEĞİL MİYDİ?
EVET! O ÇOK İYİ BİR SÜRÜCÜ. ONA TAM GÜVENİM VAR.

BİRKAÇ SAAT SONRA..
STEAK!
YOLCULUĞUN NASIL GEÇTİ?
YANIMDA YOL ARKADAŞIM VARDI! HEM DE NE ARKADAŞ.. BİR TV YILDIZI! BURAYA BİR DİZİ FİLMDE ROL ALMAK İÇİN GELMİŞ.
?
HİÇ ŞAŞIRMA! HAYAT SÜRPRİZLERLE DOLUDUR AMA STEAK İLE BEN BİRLİKTE YOLCULUK YAPABİLMEK İÇİN YİNE DE ZAMAN AYARLAMASI YAPTIK.
BE... BEN, BİZ BİR DAHA HİÇ AYRILMASAK...
ELBETTE ALAİN, SENİN YARIŞ PROGRAMLARIN, BENİMKİSE FİLM ÇALIŞMALARIMLA HAVA ALANLARINDA KARŞILAŞABİLİYORSAK BUNA DA ŞÜKÜR.
ÇILGIN KIZ! SENİ GÖRDÜĞÜM İÇİN ÇOK SEVİNÇLİYİM.
OYSA BEN HER GÜN ALAİN'İ GÖRMEKTEN ÖYLE PEK HAZ DUYMAYACAĞIM... HA! HA! HA!
ÖYLEYSE ŞİMDİ GÖRÜŞMESEK DE OLUR, ÇÜNKÜ AKŞAMA
EVET ALAİN... AKŞAM YEMEĞİNDE BİRLİKTE OLALIM. ESKİ GÜNLERİ ANARIZ.

HAYATTA BAŞARILI OLMANA ÇOK SEVİNDİM ALAİN, MUTLU MUSUN?
EVET. AMA ÖNCE SEN NELER OLDUĞUNU ANLAT.
Sand Castle
AMBIT

ŞANS YÜZÜME GÜLDÜ SAYILIR. EN ÜNLÜ DİZİLERDEN BİRİNDE OYNAMA TEKLİFİ ALDIM. AMA ONCA ÜNLÜ AKTÖRÜN ARASINDA KENDİMİ KABUL ETTİRMEK EPEY ZOR OLACAK.

BENİM İÇİN DE AYNİ ŞEY GEÇERLİ, FULGURA MARKASINI AMERİKA'DA TANITABİLMEK İÇİN EN ZOR YARIŞLARA KATILIP KAZANMAK HİÇ BİR YABANCI YARIŞÇININ BAŞARAMADIĞINI BAŞARMAK İSTİYORUM.

BAŞARIRSAM ÇOK ÜNLÜ BİR YILDIZ OLURUM.
BEN DE BAŞARIRSAM FULGURA ÜNLÜ BİR MARKA OLUR. AMERİKALI YARIŞÇILARLA BOY ÖLÇÜŞMELİYİM. BU ARADA KENDİME 1936 MODEL BİR MERCEDES ALDIM...

ŞAHANE DEĞİL Mİ?
ALAİN SENİ SEVİYORUM.

BEN DE SENİ TİNA. SEN YANIMDA OLDUKÇA, HER ŞEY KOLAY...
İKİMİZİN DE BAŞARMASI GEREKEN ÖNEMLİ İŞLERİMİZ VAR. ASLINDA YAŞAM DA BİR DİZİ FİLME BENZİYOR SANKİ..

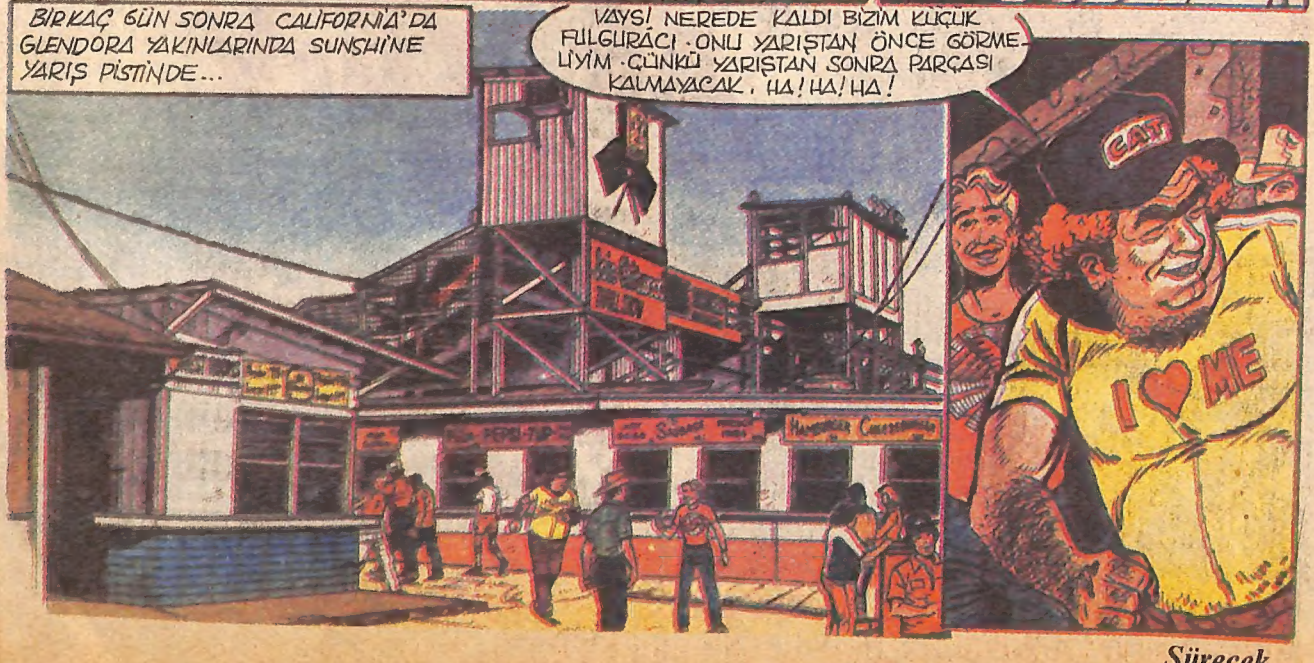
BİRKAÇ GÜN SONRA CALİFORNİA'DA GLENDORA YAKINLARINDA SUNSHİNE YARIŞ PİSTİNDE...
VAYS! NEREDE KALDI BİZİM KÜÇÜK FULGURACI. ONU YARIŞTAN ÖNCE GÖRMELİYİM. ÇÜNKÜ YARIŞTAN SONRA PARÇASI KALMAYACAK. HA! HA! HA!
I ♥ ME

Sürecek

ÖYKÜ

CELAL ÖZCAN

Sarı Peruk Ak Kürk

RENKLİ televizyon almıştı. Yaşamı birden değişiverdi. Siyah beyaz, kupkuru bir düzendi önceki. Oysa şimdi hayalinde canlandırdığı renkli her şey televizyonda yansıyordu.

Karga Gakkuru, akşam programını sabırsızlıkla bekledi. Ormandan azıcık eğlencelik toplamıştı: Fıstık, bir iki kurtçuk, daha bir iki şey ya, hiçbirine aldırmıyordu. İlle de televizyon açılsındı.

Gakkuru, değişik biriydi. Hayallerde yaşıyordu. Bu yüzden hemen hemen bütün zamanını yalnız geçiriyordu. Kendisini seven komşuları, dostları Gakkuru'nun durumuna üzülüyorlardı. Yaşam hayallerle geçmezdi ki, onlara göre.

Oysa bakın, bizimki saati gelir gelmez televizyonunu açtı. Tatlı bir müzik ve ardından kısa geçen haberler. Sonra, ya sonra?... Gakkuru'nun en sevdiği reklamlara gelmişti sıra. Hiçbirini kaçırmıyordu. En güzel renklerle, en güzel görüntü ve ezgilerle dolu reklamlar. Giysilerden, kokulardan, en son modalardan söz ediliyordu.

Gakkuru, kendisine çirkin diyenlere karşı hazırlanmak istiyordu. Gösterecekti herkese, güzel olmak neymiş gösterecekti. Bülbül örneği bir giysi olmalıydı, giysisine uygun bir de peruğu. Boynuna da sincap kuyruğu bir atkı, işte o zaman herkesin gözleri kamaşacaktı. Gakkuru'yu kıskanacaklardı.

Reklamcı ses ne tatlı söylüyordu: "Safran sarısı kürkler!..."/"Papatya akhğında, yumuşacık giysiler"/"Gelincik alıyla süslenmiş tayyörler..."/"Kanarya sarısı, papağan mavisi, kırlangıç kırmızısı peruklar..."/"Kuşlar, kuş hanımlar... İşte sizin için dünyanın en güzel kokusu... "GÜLKOK" Sizi siz yapacak, yaşamınızı kokularla dolduracak GÜLKOK!..."...Daha neler neler...

Gakkuru her söyleneni not etti. Reklam edilen giysilerin, peruk ve kokuların adlarını, adreslerini öğrendi.

Aynaya geçti, kara tüylerini gördü. Kendini pek çirkin görmüyordu ama, renk istiyordu, renk!... Koku istiyordu, koku!...Hayallerle "gaklu guklu" bir şarkı mırıldandı. Bu arada televizyonda kısa bir oyun başlamıştı. Gakkuru hayallerini bozmamak için oyunu izlemedi. İkinci reklamlara kadar sağı solu topladı, bir iki fıstık yedi... Sonra gene geçti televizyonun karşısına.

Bir bülbül şarkı söylüyordu. Sevgisinin, özleminin sözlerini söylüyordu. "Dağlar çiçek açacak öteceğim/Gülüme kavuşup dalına göçeceğim".

Gakkuru: "Bravo!..." dedi, "Ne de güzel söylüyor kızcağız... Ben de söyleyemem mi acaba?"

Ayağa kalktı, deminki şarkıyı önce mırıldandı. Mırıldanınca iyi oluyordu. Azıcık sesli söylemeyi denedi. "Galiba olacak" dedi kendi kendine. Bu kez daha da yükseltti sesini: "Dağlar çiçek açacak öteceğim/Gülüme kavuşup dalına konacağım..."

"Gak"larla, "guk"larla dolu kalın sesi etrafa yayılıyordu. Bağırdıkça bağırdığından bir kıpırdanma oldu ortalıkta. Önce komşusu Baykuş koşup geldi.

"Aaa," diye ünledi Baykuş, "Sen iyice delirdin galiba Gakkuru!..."

"Niyeymiş o bakiyim!..." diye sesini, sözünü incelterek sordu bizimki.

"Kızım kendi kendine niye bağırıyorsun öyle? Hem ne söylediğin de belli değil... Bülbüle mi özendin yoksa? Şimdi ben senin gibi ezgiye heveslensem yedi âlem güler bana... Yapma ne olur Gakkurucuğum, komik oluyorsun."

Gakkuru kızdı, "Seni ilgilendirmez..." dedi önce, sonra birden kovuverdi bunca yıllık komşusu, arkadaşı Baykuş: "Defol!.. Defol, bir daha evime gelme!... Ben güzelim; benim de sesim var, göreceksiniz, dünya beğenecek beni, ben güzelim, ben..."

Bunları söylerken, televizyonu bile kapatmayı unutup uçup gitti dışa-

Yazar

CELAL ÖZCAN

1941'de Mudurnu'da doğdu. Öğrenimini Eğitim Enstitüsü'nde tamamlayarak öğretmen oldu. Çeşitli yerlerde ortaokul ve lise öğretmeni olarak çalışıp emekli oldu. Şimdi özel bir okulda öğretmenliğini sürdürüyor. Çeşitli dergilerde öyküleri yayımlanan Özcan, "1975 Sabahattin Ali Öykü Yarışmasında" ikincilik, 1975 12. Antalya Festivali'nde Gümüş Portakal Ödülü"nü kazandı. Başlıca eserleri şunlar: Gökova'nın Yalazları, Sokak Kedileri, Ovadaki Şenlik, Şakacı Çocuklar, Düğüncüler, Sevgi Tuzak mı?

rılara... Uzaklara gidiyordu...

Baykuş, şaşkınlığından ne yapacağını bilememiş, öyle bakakalmıştı. Sonra bir omuz silkti, dudak büktü, ardından da Gakkuru'nun televizyonunu kapadı. Boşuna açık kalmasın diye. Arkadaşındaki durumun geçici bir delilik, aptalca bir hayalcilik olduğunu bildiğinden kovmasına, kızmasına aldırmadı. Onun için iyi dualar okudu, hakkında hayırlar diledi.

ÇOK geçmemiş, Gakkuru geri dönmüştü. Gagasıyla sıkı sıkı tuttuğu bir paket vardı ağzında. Kurdeleyle sarılmış bu güzel paketi içeriye girer girmez açıverdi.

Soluk soluğaydı... Paketten ilk çıkardığı gülpembesi bir tuvaletti.

Onu önden şöyle vücuduna yapıştırdı, ayağa kalktı, boy aynasına gitti, hafif sağa sola dönerek tuvaletin yakışıp yakışmadığına baktı. Mırıldanıyordu kendi kendine: "Ben, ben zevk sahibiyim, nasıl da bilirim kendime yakışanı!..." dedi, tuvaleti beğenmişti. Onu giymeden önce, koştu paketteki öteki aldıklarına baktı. İşte sarı bir peruk. Kanarya sarısı, yumuşacık tüyleri olan peruk. Hemen geçirdi başına, gene aynaya koştu. O sırada ister istemez kendisi de güldü. Güldü ama, ardından: "Olsun", dedi, "Tuvaleti, kürkü giymeden kara tüylerimle çelişiyor ama, aldığım peruk en iyisi... Oh, oh helal olsun bana, artık dünya güzeli de seçilirim, şarkıcı da olurum, her topluluğa girer saygı kazanırım..."

Paketteki son giysi ak bir kürktü. Papatya yapraklarından tek tek dikilerek üretilmiş çok pahalı bir kürk. Kürkü eline aldı, yumuşacık yumuşacık yanaklarına sürdü onu. Sonra gene aynanın karşısına geçip giyiverdi, ardından peruğu taktı başına, bir iki karalık görünüyordu ama, aldırmıyordu Gakkuru.

Sanki tümden giyinmiş, istediği biçimi almış gibi baygın baygın gözlerini yumdu, başını havalara kaldırdı. "Yarabbim, yarabbim, oldum değil mi, dünyanın en güzeli oldum değil mi?.. "/Paketteki GÜLKOK'tan da sürüntü boynuna, alnına, kollarına, bacaklarına... Ortalık gül kokularına bulandı.

İşte mırıldanmaya başlamıştı bile: "Kara kara kapkara/Tüyleri de maskara..."/Birden büyük bir yanlışlık yaptığını anladı. İnşallah kimse duymamıştır diye düşündü. Artık kara mara bir şey değildi ki. Sarı peruk, ak kürkle bir başka yaratık olmuştu sanki...

Gene başladı söylemeye, şu işe bakın başka söz gelmiyordu aklına. "Kara kara kapkara, tüyleri de maskara..."/"Yarabbim, neydi o bülbülün söylediği?... Ne aptal şeyim ben, neden aklıma gelmiyor?..."

Mırıltıları duymuş olmalılar ki, Baykuş'la komşu Sinçap koşup gelmişler, pencereden onu izliyorlardı. Aman komşu, bu kız aklını yitirmiş."/"Doğru dedin Sincoş'um, ne yapsak ki?... Hele, hele şuna bak... gene başladı aynanın karşısında dolanıp şarkı söylemeye... Allahım sen yardım et şuna..."

GAKKURU oynuyor, dönüyor, baygınlıklar içinde şarkı söylüyordu. Sesi de gökleri çınlatıyordu. O sırada etrafta ne kadar hayvan varsa koşuştular. Kapıya doluşanları görmüştü Gakkuru. Birden kahkahayı bastı. Ardından da şöyle dedi: "Hah tamaam... İzleyenlerim de gelmişken ilk konserimi verebilirim... Canlarım, ballarım benim, sevgili izleyenlerim. Şimdi sizlere son zamanların en seçkin şarkılarını söyleyeceğim... Merakla, acıyarak bakışanlar içinden bir iki alkış sesi geldi. Ardından alkışlar büyüdü. Sanki onu memnun etmek istiyorlardı. Belki de alay ediyorlardı Gakkuru'yla.

Bizimki, düşüne edine bulduğu yeni sözcüklerle şarkıya başladı:

"Sarı sarı sapsarı/Kıskandırır kızları/Ben bir dünya güzeli/Katıksızım dupduru..."/

Orada bulunanların çoğu gülüşmeye başlamıştı. Kahkahalar göklere yükseliyor, zavallı Gakkuru durmadan söylenişini sürdürüyordu.

Duruma dayanamayan Baykuş'la Sincap ileri atıldılar, Gakkuru'yu yaka paça tutup dışarı çıkardılar: "Açılın, çekilin yoldan, bu kız hastanelik olmuş, yol verin!..."

Gakkuru, başında azıcık yana düşmüş peruğu, önden açılmış kürküyle daha da komikleşmiş, ama hayalindeki dünyadan ayrılmadan şarkısını sürdürüyordu: "Sarı sarı kapkara/kıskandırır maskara/katıksızım kargayım/Ben dünya güzeli..."

Ardından gülenler, bu deli saçması sözleri duyunca Gakkuru'ya acıdılar, alayı bırakıp dağıldılar.

ORMANLAR KRALI ROBİN

Yayın Hakkı (copyright): **Editions Lombard-Milliyet Yayın A.Ş.**

★ BİLMECE ★ BULMACA ★ OYUN

MÜZİK DİNLEYELİM: Ali, yeni aldığı plağı dinlemek için telâşla kabloları birbirine karıştırmış. Müziğin hangi hoparlörden çıktığını söyleyebilir misin?

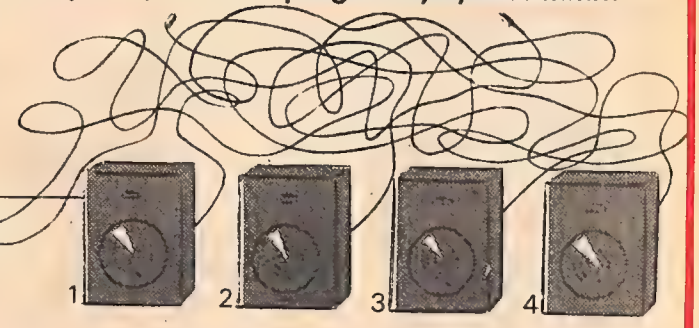

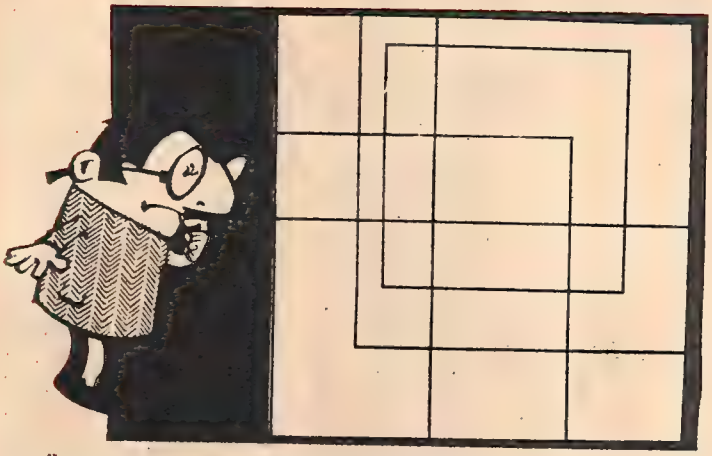

DÖRTGENLER: Geometri hocası karenin içindeki dörtgenleri karıştırmış. Kaç dörtgen olduğunu söyleyerek ona yardım eder misin?

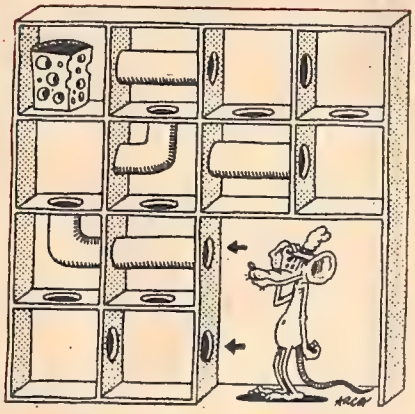

Açlıktan sıskası çıkmış farenin, tuzağa düşmeden, bir an önce mis gibi kokan peynire ulaşmasını sağlayabilir misin?

BENZER RESİMLER: Benzer iki resim arasındaki farkları bulabilir misin?

★ BİLMECE ★ BULMACA ★ OYUN

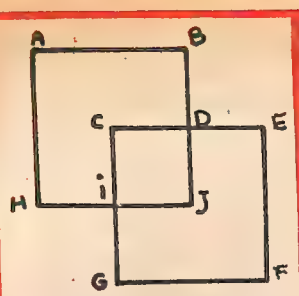

Kalemin ucunu hiç kaldırmadan a'dan j'ye kadar olan çizgileri yeniden çizebilir misin?

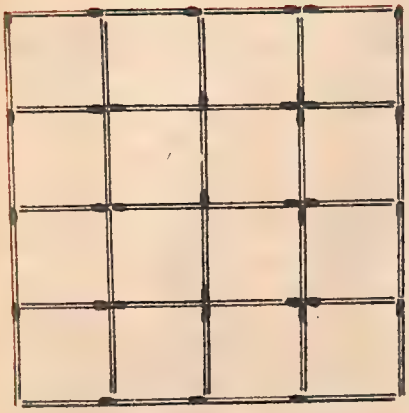

KİBRİTLER: Kibritlerin kaç dörtgen oluşturduğunu bir bakışta söyleyebilir misin? Kibritlerden 9 tanesini çıkararak yalnızca bir dörtgen kalmasını sağlayabilir misin?

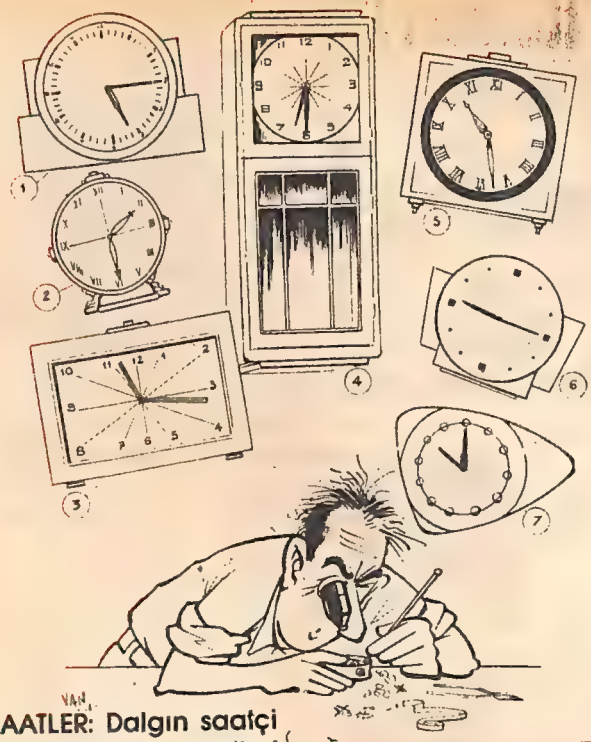

SAATLER: Dalgın saatçi çalışırken bazı saatleri yanlış yapmış. Bu saatlerdeki yanlışlıkları bulabilir misin?

BİR SİHİRBAZLIK OYUNU

Seyircilerden birine iki bileğini mendille sıkıca bağlamasını söyle. Sonra bir sicimi kollarının arasından geçirsin ve iki ucunu da tutsun. Bu durumda sicimi çıkarmanın tek yolu, mendili çözmek olacaktır. Oysa mendili çözmeden de bu işi başarabilirsin.

Seyirciye bağlamasını söylediğinde bileklerini üst üste yerleştir (şekil 1). Böylece daha sonra bileklerini yan yana getirebilirsin. Sicimi çıkarmanın tek yolunun bileklerini ayırmak, yani mendili çözmek olduğuna dikkati çekerek, bir eşarpla ellerinin üstünü kapamasını iste. Bileklerini yan yana getirdiğinde, mendilin gevşediğini göreceksin. Bundan yararlanarak, ikisinin arasını iyice aç (şekil 2). Ve parmaklarını bükerek bileklerinin arasından, mendilin arkasından geçen sicimi yakala (şekil 3). Sonra ellerini arasından çek (şekil 4) Böylece ortaya çıkan halkadan ellerini geçir (şekil 5).

Seyirci ipin ucunu çekince herkes şaşkınlıkla mendil çözülmeden sicimin çıktığını görecek.

GEÇEN SAYININ YANITLARI

YELKOVAN: 6 numaralı yelkovan kareden alınmıştır.

İKİZ AY:

ARABALAR: 14 araba var.

8 FARK: 1— Ayakkabı. 2— Sağdaki jokeyin ağzı. 3— Sağdaki jokeyin parmağı. 4— Soldaki kuşun kanadı. 5— Hükümlünün kolundaki yama. 6— Sağdaki kuşun gagası. 7— Ortadaki jokeyin saçı. 8— Ortadaki jokeyin şapkası.

İKİ ÇİZGİ:

KAYIP EŞYALAR: Baltâ, kürek, yaba.

NASIL KESELİM?:

ŞEKİL: 7 numaralı şekil dairenin içinden alınmıştır.

DEFİNE: C, korsanları defineye ulaştırır.

KAYRO'YA GELDİK. BURADA ÇOK AZ KALIP, HEMEN SEN- LUİS'E DOĞRU YOLA ÇIKMALI.

DAISY BELLE

İYİ Kİ, İKİ GEMİ YANYANA DURDU. YOKSA ÇANTAMDAKİ BU ALETLE FAZLA YÜRÜMEK HİÇ HOŞ OLMAYACAKTI DOĞRUSU.

TAŞIYALIM BEYİM.

OLMAZ!

VAY, VAY... ŞUNA BAK SEN!

BU KOVBOYUN BAKIŞLARI HİÇ HOŞUMA GİTMEDİ

ŞİMDİ DE SIVIŞMALI...

?

İNMEYİN! GEMİ BİRAZDAN KALKACAK.

NE? ŞEY... HA?

ÇOK ACELE İŞİM OLDUĞU AKLIMA GELDİ. BUNDAN SONRAKİ VAPURLA GİDERİM.

Yayın Hakkı (copyright): Dargaud Editeur-Milliyet Yayın A.Ş.

ÇOK TUHAF! ÇANTASINI NEDEN BIRAKTI ACABA?
AHA!
BİR BOMBA! TAM DÜŞÜNDÜĞÜM GİBİ!
CANIMI SIKMA DÜLDÜL, BU BOMBANIN HER AN PATLAYABİLECEĞİNİ BEN DE BİLİYORUM AMA AMACIM BİR AN ÖNCE GİDİP BU SABOTAJI YAPANLARA İYİ BİR DERS VERMEK.
KÜÇÜK PİRAMİT SALOON
ŞU MEYHANEYE BİR BAKALIM.
TAM YERİNE DÜŞTÜM!
ÇANTANIZI GEMİDE UNUTMUŞSUNUZ, BEN DE ALDIM GETİRDİM.
TEŞEKKÜR EDERİM, GÜLE GÜLE!
GÜLE GÜLE Mİ? NE YANİ BİR KADEH BİRŞEYE DEĞMEZ Mİ BU ZAHMET?
NEDEN İÇMİYORSUNUZ BAYLAR? YOKSA İÇKİDE ZEHİR Mİ VAR?

KONUŞMAYI PEK SEVMİYORSUNUZ
ANLAŞILAN.. BEN İZNİNİZLE KAÇAYIM GENE GÖRÜŞÜRÜZ.
UFF!.. RUS RULETİ OYNAMIŞ GİBİ TERLEDİM!
ÇABUK ŞU BOMBAYI İMHA EDELİM!
SAKİN OL!
MERAK ETME! BOMBA ÇANTADA DEĞİL. ÖYLE OLSAYDI, RED KİT KARŞIMIZDA SAKİN SAKİN OTURUR MUYDU?
SAHİ Mİ?
TABİİ... HEY, BARMEN! KAPTANA ŞÖYLE YATIŞTIRICI SERT BİR ŞEY GETİR!
BAOUM
SALOON
AH, RED KİT! SEN GÖRÜRSÜN GÜNÜNÜ!
BU ARADA PAPATYA YENİ ETAP SEN-LUİS'E DOĞRU YOLA KOYULMUŞTU..
ÇOK GARİP... ŞEHİRDE PATLAMA OLDU GALİBA.
BİRİLERİ SIKINTIDAN PATLAMIŞ OLMALI HERHALDE

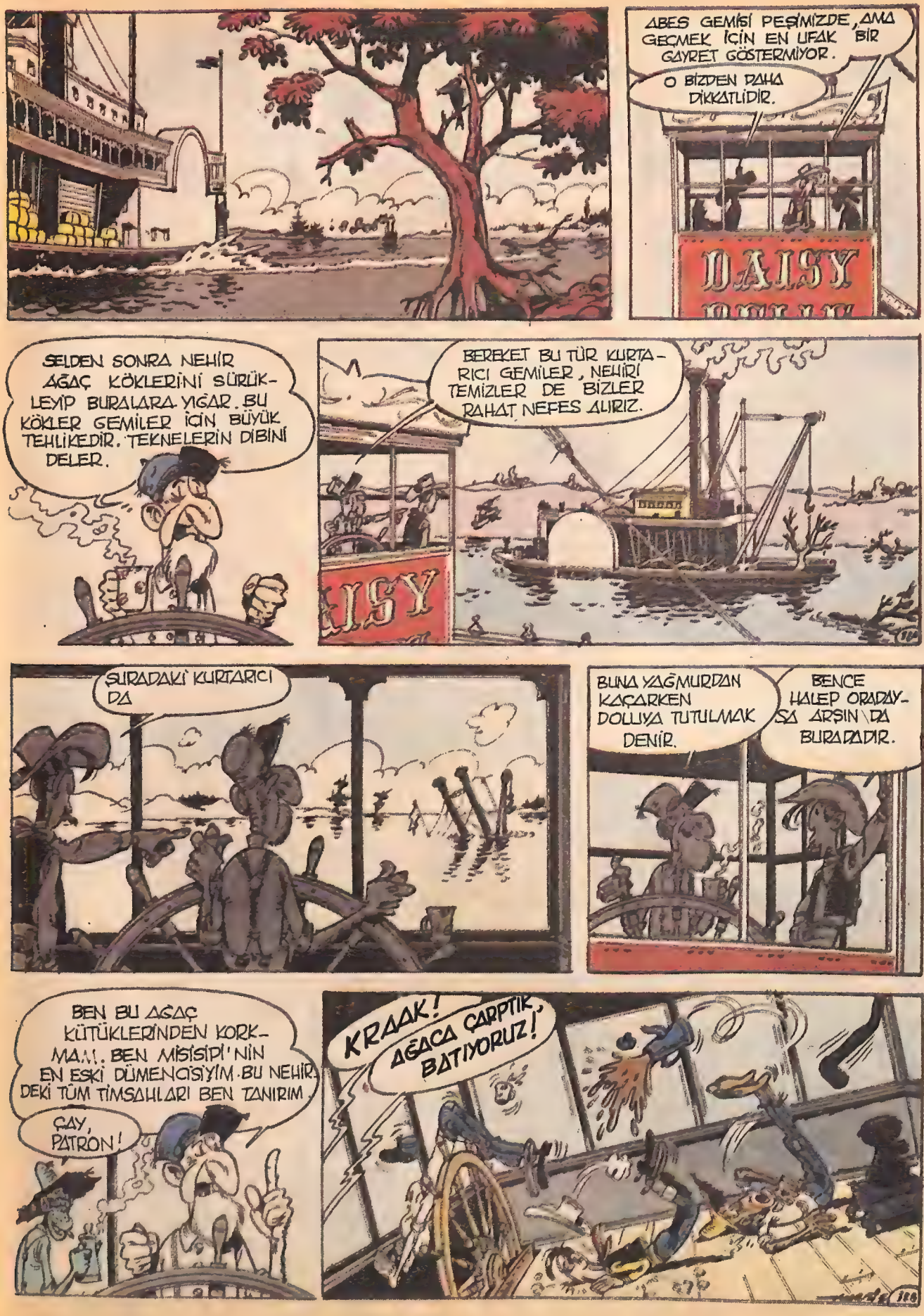
ABES GEMİSİ PEŞİMİZDE, AMA GEÇMEK İÇİN EN UFAK BİR GAYRET GÖSTERMİYOR.
O BİZDEN DAHA DİKKATLİDİR.
DAISY
SELDEN SONRA NEHİR AĞAÇ KÖKLERİNİ SÜRÜKLEYİP BURALARA YIĞAR. BU KÖKLER GEMİLER İÇİN BÜYÜK TEHLİKEDİR. TEKNELERİN DİBİNİ DELER.
BEREKET BU TÜR KURTARICI GEMİLER, NEHRİ TEMİZLER DE BİZLER RAHAT NEFES ALIRIZ.
ŞURADAKİ KURTARICI DA
BUNA YAĞMURDAN KAÇARKEN DOLUYA TUTULMAK DENİR.
BENCE HALEP ORADAYSA ARŞIN DA BURADADIR.
BEN BU AĞAÇ KÜTÜKLERİNDEN KORKMAM!. BEN MİSİSİPİ'NİN EN ESKİ DÜMENCİSİYİM. BU NEHİRDEKİ TÜM TİMSAHLARI BEN TANIRIM.
ÇAY, PATRON!
KRAAK! AĞACA ÇARPTIK, BATIYORUZ!

Sürecek

İYİLER UNUTULMAZ

Carol, İspanya'da bir defileye katılmanın sevinci içindeydi.

SON model araba, İspanya'nın küçük ama sevimli kasabası Mallegona'nın kıvrımlı yollarından süzülürken, Akdeniz güneşinin altında pırıl pırıl parlıyordu. Carol Blake, camdan dışarı baktı ve "Oh, Tanrım!..." dedi. "Cennetten farksız burası. Ne iyi ettik de geldik."

Yanında oturan arkadaşı Sandra Dare, "Bu senin yurtdışındaki ilk işin Carol" dedi. "Eğer başarılı olursan daha ne güzel yerler göreceksin."

17 yaşında, son derece güzel bir genç kız olan Carol, kısa bir süre önce Marnelle Ltd. Modaevi'nin mankenleri arasına katılmıştı. Az zamanda o denli büyük bir başarı gösterdi ki, İspanya'ya davet edilen yedi kişilik bir manken grubuna seçilmeyi başardı. Arkadaşları ile birlikte, Don Miguel adlı bir İspanyol soylusunun lüks villasında düzenlenen defilede, modaevinin giysilerini tanıtacaklardı.

Kalacakları otelin önüne geldiklerinde, Carol'un heyecanı daha da arttı.

"Şuraya bakın" diye bağırdı elinde olmadan "Otelin önü gazetecilerle dolu."

Modaevinin sahibesi Madam Marnelle, genç kızın bu heyecanını gülümseyerek karşıladı.

"Evet, güzelim. Hepsi de sizi bekliyorlar. Don Miguel, bu defileye büyük önem veriyor. Bunun için daha önce sizlerin resimlerini istedi benden ve onları yerel basında yayınlattı. Daha şimdiden İspanya'da hayli ünlü sayılırsınız. Bir de başarılı oldunuz mu, yaşadık demektir. Zira Don Miguel'in birbirinden seçkin konukları bizim müşterimiz olur o zaman."

Carol ve arkadaşları, arabadan inerken, otelin önü tam anlamıyla ana-baba günüydü. Fotoğraf makinelerinin flasları birbiri ardınca patlıyor, yoldan geçenler, ellerinde olmadan durup bu birbirinden güzel yedi genç kızı alkışlıyordu.

Bir köşede ise, üç gölge, olupbiteni sessizce izliyordu. Bunlardan biri, Carol'un yaşlarında bir İspanyol kızdı. Diğerleri ise biri 11 öteki 8 yaşlarında iki erkek çocuk. Giysileri eski, toz içindeki ayakları çıplaktı. Kızın elindeki gazetede, Carol'un bir fotoğrafı görülüyordu. Bir an gazetecilere poz veren Carol'a sonra tekrar elindeki gazeteye baktı.

"Evet, bu o" dedi. "Bana gerçekten çok benziyor."

Erkeklerden büyüğü, başını onaylar bir biçimde salladı.

"Evet, evet, Rosa... Ama ne olur, vazgeçme. Planımızı uygulayacağız değil mi?"

"Başka çaremiz yok ki Pedro" dedi genç kız. Yüzünde tarifsiz bir keder vardı. "Annemize yardımcı olmanın tek yolu bu. Ama çok zor, hatta çok tehlikeli bir iş bizimkisi."

Küçük oğlan, ablasının eline sıkıca sarıldı. "Korkma, Rosa" dedi. "Sana yardım edeceğiz." Rosa, kardeşinin saçlarını şefkatle okşadı. "Canım Juanito'm benim. Evet, sen de yardımcı olacaksın. Neyse... Her şeyden önce, bu Carol denen kızın Don Miguel'in evine gitmesini engellememiz gerek. Sonra gözlerini kıstı, kardeşlerine daha bir sokuldu ve çok yavaş bir sesle, ne yapmaları gerektiğini bir kez daha anlattı.

Carol ve arkadaşları, otelde defile için son hazırlıklarını yapıyorlardı. Madam Marnelle, genç mankenlere giyecekleri giysileri veriyor, onlara ne yapmaları gerektiğini son bir kez daha hatırlatıyordu. Sıra Carol'un giyeceği son derece alımlı mavi gece elbisesine geldiğinde modaevi sahibesi korkunç bir çığlık attı:

"Aman Allahım!... Eldivenleri almayı unutmuşuz. Oysa eldivensiz kendini göstermez bu takım. Mahvolduk!"

Carol, yurtdışındaki ilk gösterisinde başarmayı kafasına koymuştu. Hiçbir şey yıldıramazdı onu.

"Madam" dedi, "Kasabanın sokaklarından geçerken bir dükkânın vitrininde eldivenler görmüştüm. İzin verirseniz bir koşu gidip tuvalete uygun bir çift alayım oradan."

Zaten başka çare de yoktu.

"Çabuk" dedi Madam Marnelle, "Tuvaleti de yanına al ki, rengi uyan bir eldiven seçebilesin. Yalnız çok dikkatli ol. Sakın tuvaletin başına bir şey gelmesin."

Carol, elbiseyi kutusuna koyup otelden dışarı fırlarken, olanları pencereden seyreden eski giysili İspanyol kızı, "Şans bizden yana" diye düşündü. "Şimdi, yapılacak tek şey onu izlemek."

Carol, rüzgâr gibi gittiği eldivencide tezgâhtarı bir hayli uğraştırdıktan sonra aradığını buldu ve aynı hızla dükkândan çıktı. Otele giden sokağın köşesini döneceği sırada, ansızın kendi yaşlarında yoksul görünümlü bir kızla çarpıştı. Genç İspanyol kız, Carol'un

Kulübeye bir öfke kasırgası gibi daldı. Mavi giysiyi çalan üç hırsız karşısındaydı işte.

elini tütarak özür diledi ve geldiği gibi kaybolup gitti. Carol şaşkınlıkla onun ardından bakarken, eline bir kâğıt tutuşturulmuş olduğunu gördü. Kâğıdı hayretler içinde açtı. Okuduğunda ise şaşkınlığı iki katına çıkmıştı: "Lütfen Lazo yoluna gel. Bir konuda bize yardımcı olman gerek. Çok önemli bir konu bu lütfen... Lütfen beni düş kırıklığına uğratma."

Onun burada, kime ne yardımı olabilirdi ki? Hem, bu notu veren esrarengiz kız da kimdi? Nereden tanıyordu kendisini? Ne olursa olsun, bu sırrı çözecekti. Kolundaki saate baktı. Henüz defile için zaman da vardı. Yoldan geçen birine Lazo yoluna nasıl gidebileceğini sordu. Tam o sırada da, yanıbaşında küçük bir çocuk bitiverdi.

"Pardone, Sinyorita. Ben sizi oraya götürebilirim. Tabii, eğer isterseniz. "Çocuk bunları söylerken, eliyle, yolun kenarındaki eşek arabasını gösteriyordu. "Zira o yol buradan bir saat mesafededir. Üstelik araba bulmanız da hayli zor. Adım Pedro, haydi, izin verin de sizi oraya götüreyim."

CAROL, çocuğun gösterdiği arabaya bindi. Biner binmez de küçük Pedro'nun az önce şakıyan dili sanki tutuluverdi. Başını omuzlarının arasına gömmüş, durmadan eşeği kırbaçlıyordu. "Garip" diye düşündü Carol. "Ama belki de utangaçlığından susuyordur. Her neyse... Beni Lazo yoluna götürsün yeter. Acaba ne bekliyor beni orada? O kız, benim' konuşmak yerine neden not vermek gereksinimini duydu? Hem benden nasıl bir yardım umabilir ki?"

Arabacı çocuğun sesiyle kendisine geldi.

"Lazo yoluna geldik, sinyorita. Şu ağaçların hemen arkası."

Carol arabadan inerken çocuğa para verebilmek için çok uğraştı. Ama sevimli İspanyol, bunu kesinlikle reddetti ve hızla uzaklaştı.

Genç kız, ıssız bir yerde tek başına kalakalmıştı. İçinde bir kuşku filizlendi. Korkuyla çevresine bakındı. Yanıbaşındaki çalılıkların arasından ansızın çıkıveren bir çocuk, yüreğini ağzına getirince korkusu daha da arttı. Pedro'ya çok benzeyen bu çocuk, eliyle peşinden gelmesini işaret ediyordu. "Demek, beni yardım isteyen esrarengiz kişiye götürecekti" diye düşündü ve çocuğu izlemeye başladı. Az sonra, yoldan hayli içeride, depoyu andıran bir yere geldiler. Çocuk eliyle içeri girmesini işaret etti. Carol, loş depoda bir süre gözlerinin karanlığa alışmasını bekledi. Bu arada, elindeki giysi kutusunu yere koymuş, esrarengiz çağrının sahibini arıyordu. Ama hiç kimse yoktu. Ne demek oluyordu bütün bunlar. Bu sorunun yanıtını çocuktan öğrenmek istedi ve ona döndü. Dönmesiyle de korkunç bir çığlık atması bir oldu. Az önceki zararsız çocuk, yerdeki giysi kutusunu kapmış, hızla kapıya doğru koşuyordu. Carol peşinden fırladı, fakat çocuk depodan çıkar çıkmaz, kapı kapanmış ve Carol loş deponun içinde hapsolmuştu.

Bir an çaresizlik içinde, ağlayacağını hissetti. O gece giyeceği en değerli giysi çalınmış kendisi de bir depoya kilitlenmişti. Defileye yetişmesi olanaksızdı artık. Yetişse bile mavi tuvaletin kaybolduğunu gören Madam Marnelle onu hiç affetmeyecek ve belki de kovacaktı. Yani, çok sevdiği işini yitirmesi kaçınılmazdı.

Ama, hayır. Bu kadar kolay teslim olmamalıydı. Yenilgiyi kolayca kabullenmek yakışmazdı ona. "Derhal buradan çıkmalıyım" diye düşündü. Hava da kararmak üzereydi. Kapının altından günün son ışıkları içeri süzülüyordu. Genç kız çevresini gözden geçirirken bir başka ışık demeti daha gördü. Işık, ansızın deponun tavanındaki kapağın aralığından süzülüyordu. Hiç oyalanmadan, deponun içinde bulabildiği her şeyi kapağın altına yığdı. Yorgunluktan ölecek hale geldiğinde, küçük bir tepe yaratmayı başarmıştı. Çok zor da olsa bu tepeye tırmanmaya başladı. Amansız bir uğraşıdan sonra, kolları, bacakları çizikler içinde tepeye ulaşmayı da başarmıştı. Her yanından süzülen kanlara aldırmadan tavan kapağını zorladı. Az sonra, deponun damındaydı. Hemen en yakın duvar kenarına koştu. Bu kez şans ondan yanaydı. Duvarın dibinde kalınca bir ot yığını vardı. Gözlerini kapadı ve kendini boşluğa bıraktı. Otların üzerine bir külçe gibi düştü ve toprağa kadar yuvarlandı. Bir an öylece kaldı. Ayağa kalktığında her tarafı sızlıyordu ama en büyük ağrı yüreğindeydi. Kendisine bu oyunu oynayanları mutlaka bulmalıydı.

Kuşkusuz çok zor bir işti bu. Ama zorluğu düşünmenin zamanı değildi şimdi. Hızla yola doğru koştu. Bir araba, otomobil, bisiklet ya da herhangi bir ulaşım aracı bulmalıydı. Ne yapıp yapıp kente ulaşmalı, kendisini o depoya kilitleyen çocuk hakkında bir araştırma yapmalıydı.

Kuşkusuz çok zor bir işti bu. Ama zorluğu düşünmenin zamanı değildi şimdi. Hızla yola doğru koştu. Bir araba, otomobil, bisiklet ya da herhangi bir ulaşım aracı bulmalıydı. Ne yapıp yapıp kente ulaşmalı, kendisini o depoya kilitleyen çocuk hakkında bir araştırma yapmalıydı.

Ama o saatte, oradan bir ulaşım aracı geçmeyeceğini kısa süre sonra anladı. Tek çaresi koşmaktı. Kasaba yönünde hızlı bir koşu tutturdu. Yorgunluktan ölecek hale geldiğinde, kasabanın ışıkları da görünmüştü. "Vaktim çok azaldı" diye düşündü. Sonra yol kıyısındaki çam ağaçlarının arasından kestirmeden giderse kente daha çabuk varabileceğine karar verdi. Hiç düşünmeden ağaçların arasına daldı. Karanlıkta oradan buradan fırlayan dallar, giysilerini parçalıyor, saçına takılarak tel tel yoluyordu. Bir keresinde, ayağına takılan bir dal, boylu boyunca yere yuvarlanmasına neden oldu. Ama yılmadı, yoluna devam etti. Kasabanın ışıklarına iyice yaklaştığı sırada, küçük bir kulübenin önünden geçmekte olduğunu fark etti. Kulübenin çevreye ışık saçan penceresi hemen karşısındaydı. Oraya şöyle bir göz attı ve şaşkınlıktan küçük dilini yutacak gibi oldu. Kendisini depoya kilitleyen küçük çocuk ile eline notu sıkıştıran kız o kulübenin içindeydiler. Kızın kucağında da mavi tuvalet duruyordu.

Kendisini depoya kilitleyen küçük çocuk ile eline notu sıkıştıran kız kulübenin içindeydiler.

CAROL, önüne geçilemez bir öfke dalgası biçiminde, kulübenin kapısından içeri daldı. Hızla kızın yanına gidip sevgili giysisini çekti. O anda gördüğü şey, bardağı taşıran son damla oldu ve gözyaşlarını artık tutamayarak ağlamaya başladı. Giysinin ön tarafı yırtılmış, giyilemeyecek hale gelmişti. Acı dolu bir yüzle İspanyol kıza döndü. Ama daha o bir şey söylemeden genç kız konuşmaya başladı. Onun da gözyaşları, yanaklarından aşağı seller gibi akıyordu şimdi.

"Çok... Çok kızgın olmalısınız. Haksız da sayılmazsınız. Hata ettim. İnanın, çok üzgünüm. "Sonra kollarını yanındaki çocukların boyunlarına doladı ve ko-

Devamı 26. sayfada

ARMAĞAN YAĞMURU

RENKLİ TELEVİZYONLAR
BİLGİSAYARLAR ● MÜZİK SETLERİ
ÇALIŞMA ODASI TAKIMLARI ● FUTBOL TOPLARI ● ZEKÂ OYUNCAKLARI
ANSİKLOPEDİLER ● SÖZLÜKLER
EŞOFMANLAR DAĞITIYORUZ...

Kupon sayıları tamamlanan, "SÖZLÜK", "SULUBOYA TAKIMI", "PASTEL BOYA TAKIMI" "ANSİKLOPEDİ", "FUTBOL TOPU", "ZEKÂ OYUNCAKLARI" ve "EŞOFMAN' kuponlarını, en kısa sürede **"Milliyet Çocuk Dergisi, Armağan Yağmuru, Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10 Cağaloğlu-İSTANBUL"** adresine yollamanız gerekiyor.

Beşinci Kuponlarınız

Hemen anımsatalım: okurlarımızın, hangi çekilişlere katılmak istiyorlarsa her çekilişe ait kuponları, ayrı zarflara koyup, zarfların üzerlerine de katılmak istedikleri cekilisin adını yazarak en kısa sürede bize ulaştırmaları gerekiyor.
(Not: Birden çok çekilise katılmak isteyenler, bu kupon zarflarını, bir zarf içinde gönderebilirler.)

RENKLİ TELEVİZYON KUPONU 5	BİLGİSAYAR KUPONU 5	MÜZİK SETİ KUPONU 5	ÇALIŞMA ODASI TAKIMI KUPONU 5
12 KUPON	10 KUPON	8 KUPON	6 KUPON
FUTBOL TOPU KUPONU 1	ZEKÂ OYUNCAKLARI KUPONU 1	ANSİKLOPEDİ KUPONU 1	EŞOFMAN KUPONU 1
4 KUPON	4 KUPON	2 KUPON	4 KUPON
SÖZLÜK KUPONU 1	SULUBOYA TAKIMI KUPONU 1	ELEKTRONİK ORG KUPONU 5	PASTEL BOYA TAKIMI KUPONU 1
2 KUPON	2 KUPON	6 KUPON	2 KUPON

İYİLİKLER UNUTULMAZ

Baştarafı 19. sayfada

nuşmasını sürdürdü. "Sinyorita, bunlar benim kardeşlerim Pedro ve Juanito. Benim adım da Rosa. Rosa Picona. Size her şeyi anlatacağım. Biz çok yoksul insanlarız, sinyorita. Sevgili annemiz, dantel örerek bizi doyurmaya çalışır. Burada pek çok insan dantel örer ama hiçbiri anneminkiler gibi güzel değildir. Ama yine de onları satabilmekte çok güçlük çekiyoruz. Gazetede, bu geceki defile haberini okuyunca ve sizin resminizi görünce çok heyecanlandım. Birbirimize çok benziyorduk. Sizin yerinize geçebilirsem, defiledeki konuklara annemin ördüğü dantelleri tanıtabileceğimi düşündüm. Konuklar, onları görünce almadan edemeyeceklerdi. O zaman paramız olacaktı. Ve ben kardeşlerim Pedro ve Juanito'nun karınlarını doyurabilecek, onlara yeni giysiler alabilecektim. Daha da önemlisi, anneme doktor getirecektim. Zira sinyorita, annemiz şu anda çok hasta."

Carol, içindeki öfke kasırgasının yavaş yavaş dinmeye başladığını hissediyordu.

"Böylece üçünüz bir plan yaparak beni defileden uzak tutmaya çalıştınız öyle mi?"

"Evet, ama annemizin bundan haberi yoktu. Ne yazık ki kötü bir şey oldu. Juanito'nun deponun önünde bana verdiği giysi kutusuyla hızla koşarken ayağım takıldı, düştüm. Giysi

Carol öfkeyle kulübenin kapısından içeri daldı.

de kucağımdan fırladı ve bir taşa takılıp yırtıldı. Şimdi her şeyi mahvettim. Sizin mesleğinizi de belki... Üstelik annemin dantelleri de satılamayacak."

Carol, bir süre konuşmadan durup ağlayan ablalarını sakinleştirmeye çalışan çocukları izledi. İçindeki öfkenin yerini şimdi bir acıma duygusu almıştı. Keşke, onlara yardım edebilmenin bir yolunu bulabilseydi. Ve ansızın, o yolu buldu.

"Rosa!" diye bağırdı, "Her şey yoluna girecek. Ama elimizi çabuk tutmalıyız. Haydi, fırlayın!"

O sırada, Don Miguel'in malikanesinde, defilenin seçkin konukları yerlerini almışlardı. Madam Marnelle ise, öfkesinden yerinde duramıyordu. "Tanrım, bir felaket bu" diye söyleniyordu. "Kendisi kaybolduğu gibi mavi tuvaleti de kaybetti. Ama bundan sonra o da bir hiç. Bizim aramızda yeri yok artık. Her neyse kızlar... Podyuma çıkmanın zamanı geldi. Göreyim sizi. Ben izleyicilerin arasında olacağım."

Madam Marnelle, bu sözlerden sonra sahne gerisinden izleyicilerin arasına indi. Az sonra ışıklar karardı, podyum spotları yandı ve sunucu, ilk giysiyi anons etti. Ama, o da ne? Podyumda, Carol vardı. Hem de mavi tuvaletle birlikte. Saten kumaş, güçlü ışıkların altında pırıl pırıl parlıyordu. Yalnız, giysinin ön kısmında, Madam Marnelle'e çok yabancı gelen bir görünüm vardı. O sırada, Carol sunucunun kulağına eğilerek bir şeyler söyledi. Sunucu gülümseyerek başını salladı ve seyircilere döndü.

"Öğrendiğime göre, bu şahane tuvaletin göğüs kısmındaki enfes dantelin yaratıcısı, bir İspanyol hanımefendisi. Mallegona kasabasından Bayan Picona. Böyle bir giyside, bu denli güzel bir dantel kullanarak tüm İspanyolları selamlıyoruz."

Madam Marnelle, soluğunu tutmuş, çevresindeki fısıltıları dinliyordu.

"Çok güzel bir dantel, değil mi?"

"Evet, gerçekten harika. Hemen bu Bayan Picona'yı bulup bir tane almalıyım.'"

"Ben de alacağım. Tuvaleti de tam küçük kızıma göre. Onu da alacağım."

Madam Marnelle, koltuğuna rahatça yaslandı ve "Demek beğendiler." diye düşündü. "Ayrıca gerçekten güzel bir parça. Carol fena bir iş becermedi bu gece. Onu kovma fikrinden vazgeçsem iyi olur. "Defilenin ardından, birbiri ardınca sıralanan siparişler arasında tüm öyküyü dinledikten sonra Carol'u kovmak fikri kafasından çoktan uçup gitmişti.

Ertesi sabah, Piconaların küçük kulübesinde, Rosa, Pedro ve Juanito, annelerinin odasında, onun yatağının başucunda toplandılar. Dantel siparişleri o denli fazlaydı ki, birbirinden güzel planlar yapmaları için yetiyor da artıyordu bile. Ansızın gökyüzünden gelen bir uğultuyla üç kardeş yerlerinden fırlayarak pencereye koştular.

"Bayan Carol'ün uçağı bu" diye bağırdı Juanito. "Ama bir gün İspanya'yı ve bizleri unutmamasını isteyeceğim. Ve ona armağan olarak bunu göndereceğim."

Genç kız o sabah başladığı dantel bluzu gösterdi kardeşlerine ve ekledi. "Ama bu onun için çok küçük bir armağan. Çünkü o bizlere dünyanın en değerli şeyini armağan etti. Mutluluğumuzu."

TEMEL BİLGİLER ANSİKLOPEDİSİ

Bize gelen mektuplardan, kimi okurlarımızın "TEMEL BİLGİLER ANSİKLOPEDİSİ"nin önceki fasiküllerini alamadıklarını öğrenmiş bulunuyoruz. İstediğiniz fasiküllerin karşısındaki kutuya "X" işareti koyun. İstek fişini kestikten sonra, eksiğiniz olan fasiküllerin tutarı kadar da posta pulu ekleyerek, adresimize postalayın. Ansiklopedi fasikülleriniz hemen adresinize postalanacaktır.

ANSİKLOPEDİ İSTEK FİŞİ

Adım ve Soyadım:

Adresim:

Sayfa No: 1-8 ☐	Sayfa No: 9-16 ☐	Sayfa No: 17-24 ☐	Sayfa No: 25 - 32 ☐
1. Fasikül	2. Fasikül	3. Fasikül	4. Fasikül

Yayın Hakkı (copyright): Hachette-Milliyet Yayın A.Ş.

GRRRRR...
BİRİ ŞATOYA GİRMEK İSTİYOR!
KUNDAK ÇI MI BU?
EVET, YANINDA DA BİRİ VAR.
ÖTEKİLERE HABER VERMELİYİZ.
POLİS ÇAĞIRALIM!
TELEFON!.. HATLAR KESİLMİŞ!

POLİSE HABER VEREMEDİĞİMİZE GÖRE BU BEYLERİ BİZİM KARŞILAMAMIZ GEREKECEK.... ONLARI İYİ AĞIRLAMALIYIZ.
AKLIMA GÜZEL BİR FİKİR GELİYOR!.. DİNLEYİN BENİ...
CRACK
SÖYLEDİKLERİMİ UNUTMA ARİSTO... BÜTÜN BELGELERİ GERİ ALMALIYIM. VE BÜTÜN BU YAPTIKLARININ HESABINI SORACAĞIM ONLARDAN.
HİÇ MERAK ETME.... ONLARI DOĞDUKLARINA PİŞMAN EDECEĞİM!...

VLAN
HEEY! BURADA KİMSE YOK!..
ANLAMIYORUM!.. CÜCE ODASINDA YOK! ÇOCUKLARDAN DA SES ÇIKMIYOR.
TEK TEK ODALARI ARAYALIM. O BELGELERİ BULMALIYIM.
ARAYALIM AMA ÇOK ZAMANIMIZ YOK!.. ÇABUK OLMALI!
SEN ŞU TARAFA BAK! BEN DE ARKA TARAFI....
YAKLAŞIN!. YAKLAŞIN BEYLER. DEMİR BARON'UN ŞATOSUNUN HAYALETLERİ SİZİ BEKLİYOR!

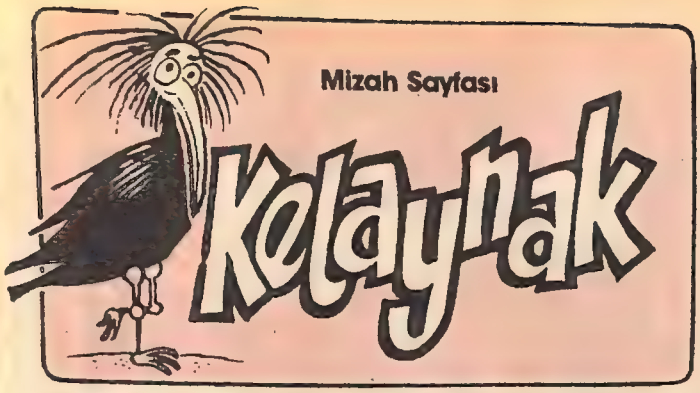

ÜNLÜLERDEN BİR FIKRA

Perran Kutman Anlatıyor:

YALAN DA DEĞİL...

Küçük Yılmaz sık sık okuldan kaçıyordu. Çoğu zaman da sabahları ya uyanamadığı ya da hasta olduğu için gidemeyeceğini, geç kalınca okula almadıklarını söyleyerek evde kalırdı. Bir sabah yine geç kalınca babası fena halde kızdı:

"Bu sabah niçin geç kaldın bakalım?"

"İşim vardı babacığım..."

"Yalan söyleme!... Hiçbir işin yoktu..."

"Nasıl olmaz!"

"Neymiş bakalım o iş?"

"Sabahleyin erkenden kalkmıştım. Okula gitmek üzere hazırlanıyordum. Kaza ile diş macununun üzerine bastım, tüpün içinde ne varsa dışarı çıktı. Saatlerdir geri sokmaya uğraşıyorum..."

SEÇME SAÇMALAR

● Trenle giden, trenle gelen, trene hiç yararı olmayan, onsuz trenin gidemeyeceği şey nedir?

GÜRÜLTÜ

● Herkesin gördüğü ama bir daha hiç kimsenin göremeyeceği şey nedir?

DÜN

● Ölüme mahkûm olsaydınız, hangi ölüm yolunu seçerdiniz?

YAŞLANARAK

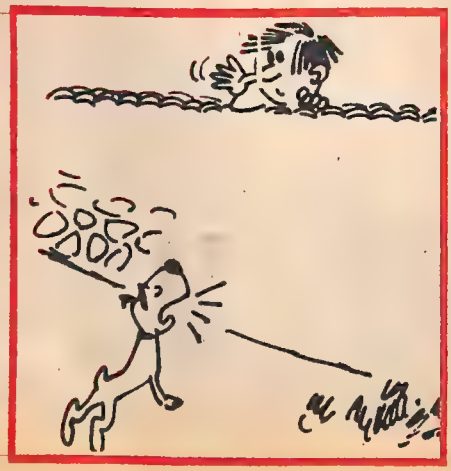

EKSİK FASİKÜLLERİ GÖNDERİLEN OKURLARIMIZ

Feridun Cemah Nuhoğlu (Trabzon), Mehmet Şentürk (Kütahya), Ahmet Gün (Ankara), Mete Aslan (Kırklareli), Deniz Demir (Ankara) Sabahattin Baltacı (Hatay), Cevat Işık (Kırklareli), Ömer Doyar (İzmir), Ahmet Büyükyarın (Bafra), Zekai Kaymaz (Malatya), Murat Togay (Konya), Hüseyin Sel (İzmir), Ali Gürkan Çelebi (Kıbrıs), Şafak Sayın (Balıkesir), M İlyas Özyıldırım (G.Antep), Murat Kozan (İstanbul), Mihal Koçaridis (İstanbul), Ali Hallaç (Bilecik), Murat Savaş (İstanbul), Pınar Muharremgil (İzmit), Aykut Ayan (Tokat), Mert Aküner (Denizli), Özcan Kuzulu (Çanakkale), Murat Ceyhun (Balıkesir), Yunus Çağlar (Nevşehir), Münir Hamzaoğlu (İstanbul), M.Volkan Coşkuner (İstanbul), Saadet Özcan (Malatya), Gökhan Muhtaroğlu (İstanbul), Bülent Ateş (İstanbul), İsmail Emin Oruç (G.Antep), Ahmet Kılıç (Adana), Erdal Göktay (Kocaeli), Bekir Uzunoğlu (Adapazarı), Faruk Özcan (Samsun), Mürsel İlker Yalbuzdağ (Adana), Hakan Bektaş (İstanbul),. H.İlhan Kılıç (İzmir), Murat Polat (Ş.Urfa), Hamit Ateş (İstanbul), Ömer Pezek (Ankara), Aziz Akkaya (G.Antep), Alp Önen (Babaeski), Zuhal Çakır (Kayseri), Uğur Başar (Ankara), Özgür Vural (Denizli), Hüseyin Altun (G.Antep), Fatma Azimoğlu (İzmir), Refik Türker (İçel), Tuncay Kanat (İskenderun), Ramiz Ünal (İstanbul), Derya Özalp (İstanbul), Birsen Ertözün (İstanbul), Hüseyin Yırlıkaya (Bolu), Remzi Koçar (Eskişehir), Abdullah Aksoy (Adana), Edip Akal (İstanbul), Mustafa Akın (Mersin), Hüseyin Karaçayır (Zonguldak), Eyüp Sarıyıldız (Giresun), Ayten Katar (Adana), Mikail Karakurt (G.Antep), Narin Dilek Baz (Adana), Mustafa Yaman (Ankara), Neriman Haşhaş (Bursa), Vildan Yıldız (Adana), Ezgi Coşkun (Zonguldak), Taner Destanoğlu (Çorum), Bülent Tokdemir (Karabük), Kristin İbakara (İstanbul), Erol Kılıç (İstanbul), Hasan Ünlübaş (Adana), Barış Akıncılar (İzmir), Özgür Işık (Sivas), Cüneyt Fıçıcıoğlu (İstanbul), Mustafa Naycı (Giresun), Beşir Akşay (Antalya), Yavuz Elimsa (Azdavaç), Nurettin Yetkekin (Bafra), Cemal Yanardağ (İstanbul), Dilek Temel (Bursa), Selda Atalay (Antalya), Sıtkı Aslan (Ankara), Okan Yücel (Ankara), Mustafa Delibalta (Kars), Mebrure Sonsaat (İstanbul), Saim Gürel, (Tekirdağ), Mustafa Erdoğan (Ankara), Derya Zincibi (İzmir), Eren Gökçe (Ankara), Gülcan Demirer (Rize), Nurseli Yılmaz (Kocaeli), Deniz Keçeci (İstanbul), Ayhan Ezber (İstanbul), Murat Dilman (Manisa), Hakkı Karakap (İzmir), Dildar Özler (Antalya), Emrullah Tuncay (Ankara), Ayhan Ali Usta (Ankara), Fevzi Melek (G.Antep), D.Coşkun Canözü (Merzifon), Gökçen Yunus (Afyon), Tuncer Kılıçaylan (Ankara), Murat Yuvalı (Ankara), Nükhet Uzun (Burdur), Mehmet Uluyıldız (Ankara), Akçan Uğur (Tokat), Soner Saltık (Kırklareli), Özkan Özcu (Uşak), Mehmet Mamak (Kütahya), Aykut Bendez (Tokat), Volkan Ayfer (Ankara), Havva Çavuşoğlu (Bolu), Levent Yavaş (İzmir), Vedat Gani (İstanbul), Kâmuran Bulut (Çumra), Oğuz Gürbüz (Balıkesir), Tunç Hasanoğlu (Ankara), Hasan Akdeniz (Birecik), Erdal Güngör (Kütahya), Hayrettin Yazıcı (Trabzon), Okar Özkan (Adana), Ali Çavuş (Çorlu), Devrim Kılınç (Üsküdar), Aysen Volkan (Kıbrıs), Meltem Akün (Çorlu), T.Bölükbaşı (Malatya), Zeki Ekar (İstanbul), Aybars Erdemli (Ankara), Hasan Kadir Bilgiç (Ümraniye), Okay Karabıyık (Ankara), Erdem Başeğmez (İzmir), Aslıhan İyidoğan (Ankara), F.Öztürk (Bursa), Hasan Algül (İstanbul), Nedim Beydemir (Kdz. Ereğli), Murat Ağar (Malatya), Betül Işıkdeniz (Ankara), Seriaç Karakaya (Kadıköy), Özgür Aydoğdu (Havsa), S.Öğrü (Adana), Zuhal Karamercan (Kayseri), Hüseyin Öksüz (Rize), Bilgen Coşkun (Bursa), Hale Kıraçlı (Bolu), A.Zeynep Tunceli (Keçiören), Fuat Çınar (Ankara), Özgür Arslan (Balıkesir), Serkan Biçer (İzmir), Mustafa Akgüney (Beydağ), Özgü Erdem (Tavşanlı), Alaattin Kayalıoğlu (Kastamonu), Kâmil Alan (Denizli), Abdullah Dikici (Ünye), Alpaslan Falakalı (İzmir), Korhan Gökmen (Mersin), İlker Uğurlu (Erenköy), Cantürk Yalnız (Bakırköy), Metin Tosun (İstanbul), Ramis Kılıçarslan (İstanbul). Selim Velioğlu (Trabzon), Hayati Kan (Sakarya), Şamil Büyükkatmaz (Ankara), Ayhan Danışman (İzmir), Rıdvan Yeşildağ (İzmir), Ali Gülyer (K.Maraş), Mehmet Canlı (Malatya), Yücel Roz (İstanbul), Kadir Kurnaz (İzmir), Ahmet Kutlu (Ankara), Yadigâr Yumak (Giresun), Halit Karadağ (Manisa), Adem Erdem (Hatay), Recai Öztan (Ankara), Yaşar Kaymakçıoğlu (İstanbul), Ferit Şerefli (Sinop), Osman Ulufer (İzmit), İrfan Erkal (İzmir), Celal Çil (Artvin), Onur Şengül (İzmir), Yavuz Samancı (Ankara), Şükrullah İmamoğlu (Ankara), Ergin Özsalih (Trabzon), Bekir Duygulu (Ankara), Zeynep Çirekseven (Bursa), Murat Yıldırgan (Erzurum), Arif Yaşar (Niğde), Yılmaz Gündüz (Uşak), Mustafa Açıl (Hatay), Hasan Çalışkan (Ankara), M.Şener Yazgan (Manisa), Cemil Özden (Antalya), Kâmil Çetinkol (İzmir), Kadir Tatlısu (Erzurum), Murat Sini (Ş.Urfa), Göknur Alver (İçel), İlke Karagöz (Manisa), Abdülkerim Sarıyerli (Çorum), Koray Şahin (Edirne), Ahmet Oktan (Ankara), Tolga Özsevin (Ankara), Engin Özata (Ankara), B.Emre Güner (Ankara), Barış Hüdaverdi (İstanbul), Muhterem Öz (İstanbul), Abdurrahman Erdoğan (Ankara), Mert İlkkutluğ (İzmit), Şevket Türker (Antalya), Cumhur Önal (İstanbul), Harika Çakır (İstanbul), Cengiz Taş (Ankara), Recep Çakar (Balıkesir), Emrullah Akkaya (Ankara), Banu Kösten (Ankara), Adem Akın (Antalya), Meral Yener (İstanbul), Yavuz Selim Gümrükçü (Trabzon), Robert Karanfil (İstanbul), Nâlan Sibel Hüner (Adana), İbrahim Ulusoy (Zonguldak), Recep Demir (Diyarbakır), Cem Girgin (Bursa), Baykal Sağdam (Ankara), Gürol Gürsoy (Samsun), İsmet Şahiner (Çorum), Hüseyin Aydın (Ankara), Mehmet Altındağ (Hatay), Kağan Boyçağ (İstanbul), Mustafa Helva (Çorum), Zekeriya Uzun (Hatay), Hasan Yaşar (G.Antep), İbrahim Karacakol (Ankara), Fevzi Özgüneş (Çorum), Çağrı Kılınç (Adana), Babi Uysal (Çorum), Turan Şahin (Gümüşhane), Nergis Gülbahar (Ankara), İsmet Uçar (Nizip), Göksel Özen (Bursa), Naci Demir (Kozan), Hande Sinanoğlu (Ankara), Kemal Kızıldağ (Tarsus), Adnan Bektaş (Dursunbey), Şahin Badak (İstanbul), Kadir Coşkun (Uşak). Mehmet Yılmaz (Adıyaman), Hidayet Bahçe (Afyon), İbrahim Bebek (İskenderun), Seçkin Bektaş (Malatya), Tuğba Sarı (Samsun), Mustafa Ay (Antalya), Türker Gültekin (Ankara), Metin Yaylagül (Ankara), İlyas Yıldırım (Siirt), Ayhan Dereli (İzmir), Atakan Akkurt (Aydın), Arda Cömert (Ankara), Necati Yazlanmaz (İskenderun), Ali Ahrez (Hatay), Lara Aburas (Adana), Songül Arras (Antalya), Ahmet Gezgin (Manisa), Çiğdem Kıran (Ankara), Alpaslan Kazar (İstanbul), Murat Bayramoğlu (İstanbul), Ahmet Latif Arhan (Kütahya), Bora Çilliloğlu (Bolu), M.Cenk Ündeş (Ankara), Cengiz Aydın (Zonguldak), Ömer Kaya (Nizip), Ramazan Tokatlı (Mersin), Mustafa Gürlek (Kütahya), Nursel Bağımsız (Eskişehir), Selman Çakmak (Tokat), Kenan Irmak (Ankara), Yavuz Karayazıcı (Ankara), İbrahim Yazıcı (Adapazarı), Davut Önder (Kırıkkale), Erkan Dinçer (Isparta), Cafer Atalar (Trabzon), Ayhan Akın (İzmit), Orhan Felik (Bursa), İrfan Bayram (Kütahya), M.Erkan Akdeniz (Mersin), Ercan Çelik (İstanbul), Gülşen Ezgi (İstanbul), Şenol Bilgen (KDZ. Ereğli), Mehmet Sancaklı (İstanbul), Vehbi Öztürk (İstanbul), Devrim Yılmazer (Kırşehir), Arif Ergün (Adana), Altan Tüfekçi (İstanbul), Atilla Yağcı (Burdur), Hüseyin Subaşı (Gaziantep), Lütfi Kılıç (İzmir), Demet Uzuner (Ankara), Özgür Cem Akkaya (Antalya), Ramazan Kır (Konya), Güven Saraç (Ankara), Bülent Işık (Adapazarı), Ahmet Aydın (Ankara), Gökhan Köse (Kütahya), Levent Şendur (İstanbul), Sinan Canan (Ankara), Hande Karakaya (Ankara), Çağatay Türgü (Antalya), Ali Emre Yavuz (Ankara), Özgür Cem Akkaya (Antalya), Erol Özmen (Samsun), Celâl Kozan (Ankara), Türkân Yıldırım (Adapazarı), Tülây Altılgan (İstanbul), Feridun Kabadayı (Aydın), Fatma Korkmaz (Manisa), Nigâr Aslan (Muğla), Tahsin Ertaş (Uşak), Zafer Günendi (Denizli), Mehmet Şener (Adana), Niyazi Dursun (Manisa), Arzu Yeğinsoy (İstanbul), Ebru Ergen (İzmir), Muhammet Yılmaz (Denizli), Sema Tezcan (İzmir), Mehmet Can (Ankara), Vural Gününoğlu (İstanbul), Firdevs Toros (Çankırı), Nazmi Övgü (Adapazarı), Fikret Özyurt (Trabzon), Özkan Duran (Konya), Sibel Mıstık (Balıkesir), Muhammet Kilis (Ereğli), Ercüment Biror (İstanbul), Mahmut Karar (Adana), Yusuf Varol (Ankara), Levent Taşpınar (Bursa), Orhan Atabay (Bandırma), Uğur Uzun (Antalya), Metin Eral (Kırklareli), Tunç Özdemir (Ankara), Cemal Doğanyiğit (Kayseri), Ziya Selçuk (Giresun), Önder Dolap (Hatay), Zafer Adem Özkılay (İstanbul), Abdullah Yağcı (Ankara), Tekin Çelebi (Kastamonu), Ömer Tunç (Antakya), Nurdan Durmuş (Antalya) Ufuk Alpan (Hatay), Hasan Durmaz (Muğla), Gülay Erdoğan (Kayseri), Yavuz Akın (İstanbul), Rademe Çilingir (Samsun), Cankut Ceyhan (Bursa), Murat Korkmaz (İzmit), Vedat Dal (G. Antep), Okan Erözden (Manisa), Taner Biçer (Ankara), Orhan Bektaş (Ereğli), Ece Serem (Ankara), Veli Alp (Denizli), Özgür Denizalp (İstanbul), Kadir Seven (Gümüşhane), Hande Mola (İstanbul), Recep Akay (Zonguldak), Muzaffer Karabulut (Erzurum), Haluk Aydemir (Kütahya), Nalan Aksu (Samsun), A.İhsan Selçuk (Malatya), Celalettin Korkmaz (Hatay), Serdar Özyüksel (Samsun), Cengiz Çelik (Denizli), İbrahim Yelken (Kayseri), Gökhan Köse (Kütahya), Taşkın Ekmen (Isparta), Atalay Pulat (Eskişehir), Dursun Sarıyerli (Çorum), Mehmet Uçar (İçel), Ali Rıza Güler (Konya), Orhan Öztürk (Tekirdağ), Salih Kanal (Trabzon).

Devamı var

DÜNYA KUPASINA DOĞRU

5

İSVİÇRE 1954

Red Kit Nişanlanıyor

SİNEMA
TV
MAGAZİN

Ünlü çizgi-roman kahramanının bu serüveni Türkiye'de sadece Milliyet Çocuk Dergisi'nde yayımlanacak...

"Ben bir yalnız kovboyum
Evimden uzakta gezer dururum."

DALTONLAR, kızılderililer, kumarbazlar, şarlatanlar, tren soyguncuları gibi çeşit çeşit haydutları yendikten sonra **Red** Kit vefakar dostu Düldül'ün üstüne biner ve bu şarkıyı söyleye söyleye uzaklaşır. Evet, yalnız bir kovboydur Red Kit. Gerçi, gittiği her kasabada düşmanları olduğu gibi, ona yakınlık duyan dostları da vardır. Ama, sonuçta yalnız bir insandır. Bir evi, bir ailesi yoktur. Başına buyruktur. Çat orada çat burada, bir serüvenden ötekine koşar.

İşte bizim tanıdığımız, bildiğimiz Red Kit böyle. Ama sıkı durun... Size müthiş bir haberimiz var: Red Kit nişanlanıyor. Tabii, ilk aklımıza gelen "kiminle nişanlanıyor?" sorusu oluyor. Şimdilik size söyleyebileceğimiz tek şey, O'nun adının Jenny olduğu... Hadi hadi, küçük bir dedikodudan birşey çıkmaz: Kargaların söylediğine göre, gelin namzeti Jenny "azıcık" kaprisli bir hanımmış (!) Tabii bu duruma Düldül'ün sık sık isyan ettiğini söylememize gerek yok. Bu hanım kız Red Kit'in kalbini nasıl çaldı bilmiyoruz ama, yine kargaların söylediğine göre hiç yemek yapmasını bilmiyormuş!

Red Kit'in vefalı dostu Düldül'ün bu nişanlanma işine pek de sevindiği söylenemez.

İşte Red Kit. Vahşi Batı'nın yalnız kovboyu. Yeni bir yuva kurmaya karar veren Red Kit'i neler bekliyor acaba? Bundan sonra çocuklarıyla kovboyculuk oynayan bir baba olarak mı izleyeceğiz onu?

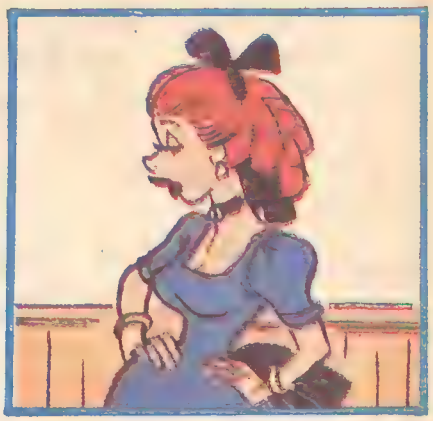

İşte Jenny. Onca zamandan sonra, bu yalnız kovboyun gönlünü fetheden şirin bir genç kız. Ama şimdiden dedikodular almış yürümüş. En iyisi söylenenlere inanmayıp yeni serüveni okumak...

"Ben bir yalnız kovboyum Evimden uzakta, gezer dururum." Gerek filmlerde, gerekse çizgi-romanlarda her serüvenin sonunda, Red Kit, hep bu şarkıyı söylerdi. Acaba şimdi nasıl bir şarkı duyacağız?...

En iyisi, biz kargaların söylediklerini bir kenara bırakalım, sözü Red Kit'in çizeri Morris'e bırakalım:

"Red Kit'it çöpçatanlığını yapan üç kişi var. Başlangıçta bu serüveni Veber yazmaya karar vermişti ama bir türlü zaman bulamadı. Sonunda düşüncelerini Vidal'e anlattı ve Vidal "Nişanlı" serüvenini yazmaya koyuldu. Altı yedi ay sonra senaryoyu bana getirdi. Bildiğiniz gibi daha önce Red Kit serüvenlerinin senaryosunu Goscinny yazardı. Onun ölümünden sonra, onun kadar başarılı birşeyler yazmak gerekiyordu. Bu nedenle Vidal çok titiz bir biçimde çalıştı. Sonunda ben yazıları alıp 44 sayfanın resimlerini yapmaya koyuldum. Ama birçok değişiklik de yaptım ve ortaya bu serüven çıktı."

Nişan töreni nasıl olacak bilmiyoruz ama okurlarımıza bu serüveni pek yakında sunacağımızı müjdeleriz.

CİMCİME

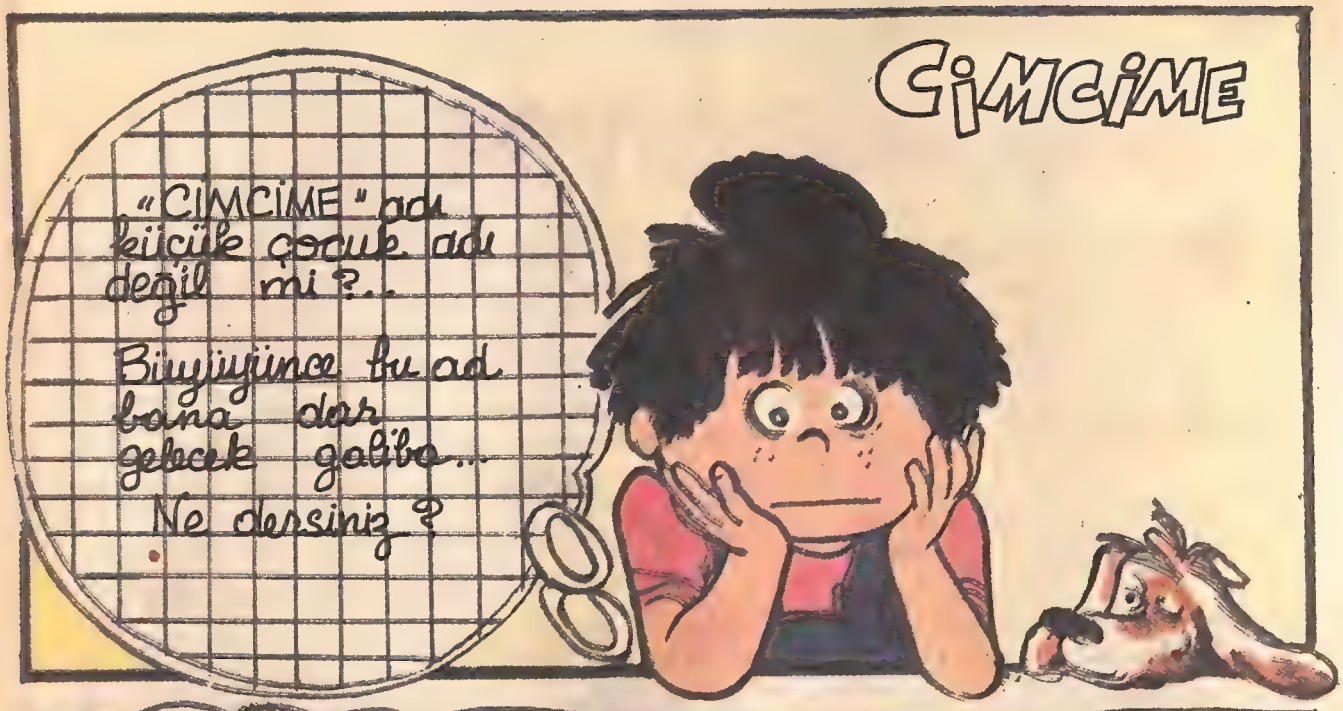
"CİMCİME" adı küçük çocuk adı değil mi?..
Büyüyünce bu ad bana dar gelecek galiba...
Ne dersiniz?

ABLAMIN YAŞINA GELDİĞİM ZAMAN...

BANA CİMCİME HANIM DİYECEKLER HERHALDE...

PEKİ DAHA BÜYÜYÜNCE NE DİYECEKLER PEKÂLÂ?

KEŞKE DAHA CİDDİ, DAHA BÜYÜK İNSAN ADI OLSAYDI. ÖRNEĞİN CEMİLE GİBİ.

EĞER OKUYUP, PROFESÖR AVUKAT, DOKTOR OLURSAM BANA DOKTOR CİMCİME MI DİYECEKLER?

ŞARKICI YA DA BALERİN OLURSAM, BANA CİMİ CİMİ DEMELERİNİ İSTERDİM.
BÜYÜK ŞARKICI CİMİ CİMİ BU GECE GAZİNOMUZDA
CİMİ CİMİ
EVLENDİĞİM ZAMAN DA BANA CİCİ GELİN CİMCİME Mİ DİYECEKLER?
PEKİ YA ÇOCUKLARIM OLURSA O ZAMAN BANA CİCİANNE CİMCİME ADINI MI TAKACAKLAR
YA YAŞLANIP DA NİNE OLUNCA NE DİYECEKLER? CİCİ NİNE CİMCİME Mİ?
ÖYLE DERLER SE HEMEN YAŞLANIRIM.
ÖLÜNCE MEZARTAŞIMA TÜM BU ADLARI YAZACAKLAR MI?
DOKTOR CİMCİME CİVANİM CİMİ CİMİ, CİCİ GELİN...
...CİCİANNE, CİCİANNE ÖLDÜ, RUHUNA FATİHA...
SNIFF
BHOOOOO
CİMCİME NEN VAR? NEDEN AĞLIYORSUN?
HEV!
SNIFF, BİRŞEY YOK. BİR AN CİCİNİNEM ÖLDÜ SANDIM DA...
ONA AĞLIYORDUM...
?

GÜNEŞ KENTLER

Yeni geliştirilen bu kentlerde, tüm gereksinmeler güneş enerjisiyle sağlanıyor...

GÜNEŞ enerjisi, bilim dünyasında sık sık gündeme gelen bir konu. Ülkemizde de tek tük örneklerine rastladığımız güneş enerjisinden yararlanma örnekleri günden güne daha gelişmiş biçimlerde ortaya çıkıyor. Geçenlerde İsviçre'nin Cenevre kentinde düzenlenen "Uluslararası Teknikler ve Buluşlar Sergisi"nde güneş enerjisinden en geniş ve en ucuz biçimlerde yararlanma örnekleri sergilendi. 800 metrekareye yayılan sergi alanında, 5 kıtadan gelen 28 ülkenin firmalarının binden fazla buluşu yer alıyordu. Bu sergide en geniş yeri kaplayan, en çok ilgiyi çeken bölüm de güneş enerjisine ayrılmıştı.

Güneş enerjisiyle ilgili çeşitli buluşların sergilendiği bölümde ilk göze çarpan, bir kent oluyor. Bu kent tümüyle güneş enerjisinden yararlanacak. Isınma, sıcak su, havalandırma, su pompalama, elektrik gibi tüm temel gereksinimleri güneş enerjisi çözümleyecek. Bu son gelişmeler güneş enerjisi alanında büyük bir devrimi müjdeliyor. Tepelerinde pırıl pırıl bir güneşin parladığı, azgelişmiş ülkeler bu fırsattan geniş ölçüde yararlanacaklar. Çöllerle kaplı topraklar, güneş enerjisi sayesinde insanların rahatça yaşayacağı, her türlü temel gereksinimini karşılayacağı yerleşim merkezleri haline gelecek.

İLK GÜNEŞ-KENT CEZAYİR'DE KURULUYOR

Bu yeni gelişmelerin en sevindirici yanı ise, güneş enerjisi elde etmeye yarayan aygıtların, parçalarının ucuza mal edilmesi ve hafif olmalarından ötürü rahatça bir yerden başka bir yere taşınabilmesi. Şimdiden, Cezayir'in başkentinden otuz kilometre kadar uzaklıkta bir yerleşim alanı tümüyle güneş enerjisinden yararlanabilecek biçimde hazırlanıyor. Gerekli tüm enerjiyi güneşten sağlayan bu ilk güneş-kenti ötekilerinin de izleyeceğine hiç kuşku yok.

Daktilo'nun Pabucu Dama mı Atılıyor?

Bugünlerde daktilo makineleri müzelik olmak üzere. Çünkü bilgisayarlar onların çalışma alanına el attı bile...

ZAVALLI Avukat **Giuseppe Ravizza,** şimdi mezarında bir o yana bir bu yana dönüp duruyordur. Zaten gençliğinde de pek şansı yaver gitmemiş, 1856'da icat ettiği bir yazı makinesi çağdaşları tarafından anlaşılmamıştı. Kimse bu makinenin ne işe yarayacağını kestirememiş, benimsememişti. Ama aradan 20 yıl geçmeden, aynı tip bir makineyi yapan Amerikalı Remington'un gerçekleştirdiği daktilo, kapış kapış satılmış, bürolara ve evlere yerleşmişti. O günden bu yana küçük değişikliklerle daktilolar çeşitli iş yerlerinin, ekmeğini yazıyla kazananların vazgeçilmez bir parçası durumuna geldi.

Ancak bugünlerde, daktiloların gaz lambaları gibi yakında müzelik olacakları söylentisi dolaşıyor. Çünkü gittikçe yaygınlaşan bilgisayarlar bu alana da el atarak, daktiloların pabucunu dama atmak üzere.

Elektrikli daktilolar, bunun ilk aşaması. Daha sessiz, buna karşın çok daha fazla işi daha kısa zamanda yapabilen bu daktilolara artık bellek de eklenebiliyor. Bu biçimde, bütün iş mektupları, bordrolar, cetveller artık kısa zamanda ve kolayca yazılabilecek. Bu da, iş adamlarına, şirketlere büyük kolaylık ve zamandan kazanç sağlayacak.

Bugünlerde özel bir bilgisayar edinmek, bu iş için yeterli olabiliyor. VIC 20, Spectrum, Apple, Olivetti ya da IBM bilgisayarları, en çok kullanılanlardan. Bu bilgisayarları evdeki televizyona bağlayarak çok daha geniş bir alanda yararlanmak da olası. Kısacası bilgisayarlar her geçen gün yeni bir alana el atarak, yaşamımızı gittikçe kolaylaştırıyor.

BİLGİSAYAR KÖŞESİ

Programlamaya Giriş

BİLGİSAYARLAR, oyun içinde çok çeşitli sesler çıkarabilirler. Bu seslerin komutlarını bilgisayara verip o sesleri elde etmek de çok eğlencelidir. Bu şekilde çok çeşitli sesler elde edebilir, bunları sonra başka bir yerde kullanmak için saklayabilirsiniz. Bilgisayarlar, birçok müzik aletini, trampeti, kemanı, piyanoyu aklınıza gelebilecek her şeyin sesini taklik edebilirler. Hatta bazı bilgisayarlar bu konuda o kadar ileridirler ki, aynı anda birkaç enstrümanı çaldırabilirler. Bilgisayar müzisyenleri, bu tür müzikler için, özel amfi ve hoparlör kullanırlar. Çünkü bu seslerin bilgisayarın içindeki küçük hoparlörden çıkması, onların kalitesini düşürür.

Şimdi kendi kendimize bir program yazmayı deneyelim. Yalnız bu işi yapmadan önce, bizim bilgisayar komutlarını anlamamızı kolaylaştıracak bir yöntem izleyelim. Bir yemek tarifi alalım ve orada yazılan her şeyi sırasıyla ve tam olarak yapmaya çalışalım.

1. Ellerini yıka, önlüğünü tak.
2. Dolaptan iki yumurta ve yağ çıkar.
3. Bir sahan al, ocağın üzerine koy.
4. Sahana biraz yağ koy ve altını yak.
5. Yağ eridikten sonra yumurtaları içine kır.
6. Beş dakika sonra sahanı ateşten al.
7. Yumurtaları yiyebilirsin.

Biz bu komutları, tek tek sırasıyla yerine getirdiğimizde, sahanda pişmiş iki yumurta yiyebiliriz. Ancak bu tarifi çok aptal bir adamın okuduğunu düşünürsek, hiçbir şey anlamayabilir. Örneğin sahanı ateşten aldıktan sonra ocağın söndürülmesi gerektiğini yazmadık. Ama hiç kimsenin bunu düşünemeyecek kadar aptal olamayacağını biliyoruz. Ancak bilgisayar öyledir. Bilgisayara her şeyin söylenmesi gerekir. O hiçbir şeyi kendi başına yapamaz, düşünemez.

Bilgisayara verilen komut dizisine program adı verilir ve yukarıdaki yemek tarifi gibi her komut, bir işi belirtir. Ancak önce de belirttiğimiz gibi program komutları bizim yemek tarifinden daha ayrıntılı olmalıdır, çünkü bilgisayar hiçbir şeyi kendi kendine düşünemez.

OKURDAN

ÖYKÜ

CİMRİ KADIN

Hasan Bey iyi kalpli, dürüst bir şofördü. Doğruluğu ve dürüstlüğüyle şoför arkadaşları arasında ün kazanmıştı. Hasan Beyin karısı Hatice Hanım ise cimrilik ve hırsızlık gibi kötü huyları olan bir kadındı. Ayrıca bu kadın,parayı çok sever; parayı her şeyden üstün tutarmış. Bu yüzden para harcamak gücüne gider; hırsızlık yaparmış. Hatice Hanımın, bu gibi çok kötü huylarını saymak mümkünmüş. Hasan Bey bu konularda ne yaptıysa, fayda etmemiş. İnsanlık bu ya.

Hatice Hanım ile Hasan Beyin İsmail, İsmet, Filiz ve Lâle isimlerinde dört çocukları varmış. Bu çocuklar da babaları gibi çok iyi yürekli, öğretmenleri tarafından sevilen kimselermiş. İşte bu kadın paraya değer verdiği kadar; çocuklarına değer vermezmiş. İneğinin sütünü, tavuklarının yumurtasını çocuklarına yedirmez; satarmış. Çocuklar da o kadar iyi yürekliymiş ki, bu durum karşısında hiç bir şey demezlermiş. Üstelik bu kadın çocukların yaptığı işleri beğenmez; bağırıp çağırırmış.

Neyse sözü uzatmayalım.

Aylar yıllar geçmiş çocuklar büyümüş, kocaman adam, genç kız olmuşlar. İsmail ile Filiz'in öğrenimi bitmiş. İsmail öğretmen, Filiz de polis olmuş. Böylece Filiz ile İsmail bu annenin elinden kurtulmuşlar. Kurtulmuşlar ama çok sevdikleri kardeşleri ve babalarından ayrıldıkları için de üzülüyorlarmış. Bununla birlikte İsmet ile Lâle'nin öğrenimi hâlâ devam ediyormuş. Tabii ki annelerinin zulmü de sürüp gidiyormuş.

Bu arada Hasan Bey de kanser hastalığından dolayı hayata gözlerini kapamış. Bununla birlikte Hatice Hanım iyice çileden çıkmış; gittikçe cimrileşiyormuş.

Nihayet bir gün gelmiş; İsmet de öğrenimini bitirmiş ve resmi bir dairede memur olmuş. Bunu birkaç yıl sonra Lâle izlemiş. Zeki çocuklar oldukları için Lâle de doktor olmuş. Sonunda Hatice Hanım paralarıyla birlikte kalmış. Parası çokmuş ama hiç bir yakını yokmuş. Günler olmuş, Hatice Hanımın kapısını çalan olmamış. Hatice Hanım koca evin içinde sıkıntıdan patlıyormuş. İşte o zaman paranın hiçbir değeri olmadığını anlamış amaiş işten geçmiş.

Aydan KÖMÜRCÜ

ŞİİR

KİTAPLARIM

Kitaplarımı severim ben,
Zorluk bulunca hemen
Size koşarım
Benim canım kitaplarım.

Sizden bilgiyi
Sizden okumayı
Sizden yazmayı öğrendim
Benim canım kitaplarım.

Hemen bakarım
Dizi dizi dursunuz
Hemen sevinirim koşarım
Benim canım kitaplarım.

Nuran DURUSOY

HEP YAŞAM

Ölsen de yaşasan da
Tüm evrene sahip olsan da
Hayatın akışına uymasan da
Sevinç vardır duygularında
Hep yaşam! Hep yaşam.

ÇOCUK

Hayatta tek varlıksın
En sevilen hayat kaynağısın
Toplumun temel taşı
İnsanların vazgeçilmez evladısın

Cengiz ONUK

Resim

Kemal ONAT

Fikret ÇİFTÇİ

OKURA

Bu sizin sayfanız şiirlerinizi, yazılarınızı, resimlerinizi çektiğiniz fotoğrafları ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz.

ANAT

eğişik bir kavram sanat
imine göre
aksıda bir çiçek kimine göre
enk renk
üzel bir kelebek.

Kimi dizelerle anlatır
Anlatır büyüleyici dizelerle
Kimi uzun, kimi kısa
Dizelerle anlatır
Kimine göre
Sihirdir sanat

Kimi anlatır düşüncelerini
Satır satır
Sayfa sayfa
Kitap kitap
İşte onun için de
Bunlardır sanat.

Kimine göre
Şarkıdır sanat
Güzel emek
Ve güzel yazmak
Birleştiren bunları
Anlar gerçek sanatı.

Ayser ÇELEN

FIKRA

KOMPOZİSYON

Öğrenci öğretmene:
— Affedersiniz öğretmenim, dedi. Kompozisyon ödevimin üzerine bir not yazmışsınız, bir türlü okuyamıyorum.
Öğretmen:
— Ha... daha okunaklı yaz demiştim.

Burcu Selcen YALÇIN

BİR ANI

Türkçe dersindeydik, yazılı yapıyorduk. Benim önümde, devamlı kopya çeken bir oğlan oturuyordu. Teneffüsten sonra, öğretmen "Çocuklar", dedi anlayamadığım bir şey var: Tahsin hiç birşey yazmamış, ama Ayşegül iki kâğıt doldurmuş. "Hemen gidip baktım, meğerse Tahsin kopya çekmekle yetinmemiş, adımı da yazmış. Hâlâ hatırlayınca gülerim.

Ayşegül KUGLİN

MEKTUP ARKADAŞI

ZEHRA ERBAY: Özel zevklerim müzik dinlemek, kitap okumak, kartpostal koleksiyonu yapmak ve gezmektir. Yaşıtlarımla yazışmak için Adres: Yenimahalle Dikiliağaç Sok. No. 31 Rami/İstanbul.

FAHRİ KÜÇÜKER: 12 yaşındayım. Özel zevklerim, basketbol, voleybol oynamak, resim yapmak ve gezmektir. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak için Adres: Şehitlik Yaradanakul Cad. Köşkler Apt. B/Blok. No. 7 Diyarbakır.

ENGİN ÇİM: Orta II. Sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim müzik dinlemek, spor yapmak ve gezmektir. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak için Adres: Halide Edip Adıvar Mah. Kutlu Bey Sok. No. 39 Şişli/İstanbul.

ALİ GÜNGÖR: Lise I. Sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim , müzik dinlemek, basketbol oynamak, dans etmek ve resim yapmaktır. Yaşıtım olanlarla yazışmak için Adres: Sütlüce Mah. Ayni Efendi Sok. No.17 Sütlüce/İstanbul.

GAYE TELCİ: 12 yaşındayım. Orta I. Sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim arasında, dans etmek, okumak, resim yapmak ve yüzmek başta gelir. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak için Adres: Aslan Apt. Shell Karşısı No. 69/7 Lüleburgaz/Kırklareli.

Emre UĞUNLU

HAFTANIN KARİKATÜRÜ

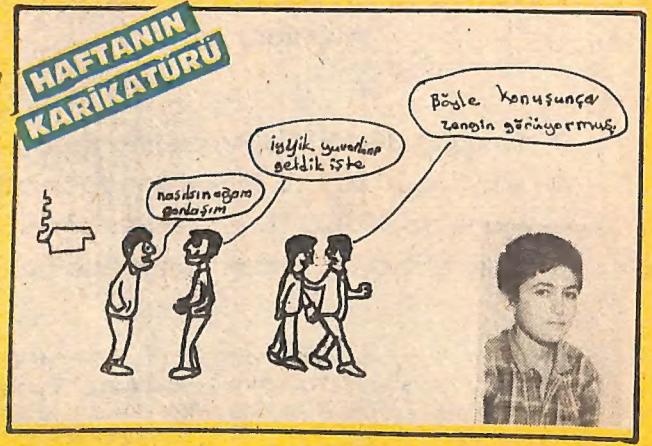

Mustafa ÇETİK

GELECEK ZAMAN İÇİNDE

YAVUZER ÇETİNKAYA

STOP... STOP... STOP...

Kötü hava koşulları nedeniyle, uzayla bağlantı kurulamadığından Yavuzer Çetinkaya'nın yazısı elimize ulaşamamıştır... Özür dileriz...

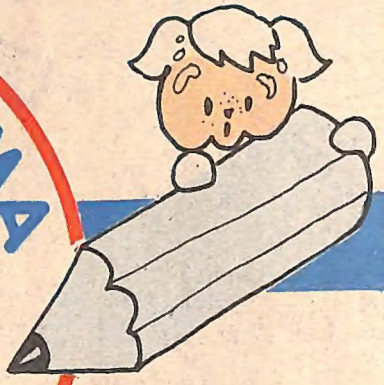

BÜYÜK YARIŞMA

23 Nisan 1986

Milliyet KARDEŞ

ÇOCUKLAR DÜNYANIN İLK ÇOCUK BAYRAMI 23 NİSAN NEDENİYLE MİLLİYET KARDEŞ DERGİSİNİN DÜZENLEDİĞİ BÜYÜK YARIŞMA 2'YE KATILIN

AYRINTILI BİLGİ MİLLİYET KARDEŞ DERGİSİNDE

ÖDÜLLER

Her dalda ayrı ayrı şu ödüller dağıtılacaktır.

- **Birinciye 30.000 TL. Plaket-Armağan paketi**
- **İkinciye 20.000 TL. Plaket-Armağan paketi**
- **Üçüncüye 10.000 TL. Plaket-Armağan paketi**
- **İki Mansiyon: Plaket - Armağan paketi**

● Yarışmaya katılabilmek için, Milliyet Kardeş dergisindeki **"Yarışmaya Katılma Kuponu"**nu kesip eserinizle birlikte Milliyet Kardeş Dergisi adresine postalamanız gerekmektedir.

MİLLİYET KARDEŞ

ÖYKÜLERİNİZİ
MASALLARINIZI
ŞİİRLERİNİZİ
VE RESİMLERİNİZİ
BEKLİYOR

GÜMGÜM
MİZAHTA ÖNCÜ DERGİ
GÜMGÜM
Her Pazartesi
2 dergi birden
ÇIKTI

25. YIL

Yine her Cumartesi ve Pazar tüm çocukların mutluluğu olacak...

Çocuklar, Türkbank Çocuk Tiyatrosunda buluşalım.

TÜRKBANK
Çocuk Tiyatrosu

Türkbank Çocuk Tiyatrosu, 25 yıldır olduğu gibi, bu yıl da yepyeni oyunları "SEVGİLİ KULÜBEMİZ" ile sizlerle birlikte.

"İKİNCİ ADRESİNİZ"

TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK